

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 40

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 14 de maig del 1996, a les 11 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

RGE núm. 2126/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a objectiu de les obres de reforma de l'interior de l'edifici del carrer Palau, 17, adscrit a la Conselleria d'Economia. (Ajornada al ple de dia 7 de maig del 1996, a les 16,30 hores).

1439

1) RGE núm. 2805/96, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a Menorca, Eivissa i Formentera durant la setmana de l'hipertensió.

1439

- 2) RGE núm. 2810/96, de l'Hble. Sra. Diputada Mª Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'intercanvi de xeringues i oferta de preservatius a Menorca, Eivissa i Formentera. 1440
- 3) RGE núm. 2806/96, de l'Hble. Sra. Diputada Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a justificació de les subvencions per curssets de formació atorgades per la Conselleria de Comerç i Indústria durant l'any 1993. 1441
- 4) RGE núm. 2131/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a convocatòria d'eleccions sindicals. 1442
- 5) RGE núm. 2811/96, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a irregularitats a Sefobasa. 1443
- 6) RGE núm. 2781/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a xarxa de control de qualitat per les aigües superficials. 1444
- 7) RGE núm. 2782/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova pavimentació de l'autopista Palma-Inca en el tram Consell-Inca. **(Retirada)**. 1444
- 8) RGE núm. 2783/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemes de gestió al Parc de Mondragó. 1445
- 9) RGE núm. 2132/96, de l'Hble. SR. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a abandonament del projecte de cultiu del "combustible verd". 1446
- 10) RGE núm. 2774/96 de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a catalogació de noves places en educació primària. 1447
- 11) RGE núm. 2808/96, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a explicació de les obres iniciades a l'espigó del moll de ribera de Sant Antoni de Portmany. 1448
- 12) RGE núm. 2784/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a perillositat d'una cruïlla de carreteres a la vila de Pollença. 1448

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 2525/96, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern per tal de protegir els elements patrimonials de les carreteres de les Illes Balears que tenen un especial interès paisatgístic i turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1371/96. 1449
- 2) RGE núm. 2539/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures de prevenció i inspecció de la sinistralitat laboral de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1371/96. 1460

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 2509/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa que les oficines d'informació turística disposin de fulls de reclamació d'establiments turístics. 1464
- 2) RGE núm. 2814/96, presentada pels grups parlamentaris Mixt, d'Esquerra Unida de les Illes Balears, Nacionalista-PSM, Socialista i Popular, relativa a Diada per la llengua i l'autogovern. 1468

- IV.- Informe de la Comissió de l'Estatut dels diputats sobre incompatibilitats de l'Hble. Sr. Joan Mesquida i Ferrando. 1468

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats i senyors del Govern. Els deman que vagin ocupant els seus escons, per favor. Començam aquest ple ordinari sota l'ordre del dia que tots vostès ja tenen.

RGE núm. 2126/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a objectiu de les obres de reforma de l'interior de l'edifici del carrer Palau, 17, adscrit a la Conselleria d'Economia.

El primer punt fa referència a preguntes. La primera que es formula és la que va ser ajornada a la sessió de dia 7 de maig, és a dir, la setmana passada, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a objectiu de les obres de reforma de l'interior de l'edifici del carrer Palau, 17, adscrit a la Conselleria d'Economia. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és molt senzilla: Quin és l'objectiu de les obres de reforma parcial de l'interior de l'edifici del carrer Palau, número 17, de Palma, adscrit a la Conselleria d'Economia i Hisenda, amb un pressupost base de licitació per valor de 82.011.211 pessetes?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Efectivament, Sr. Orfila, em produeix certa sorpresa que vostè em realitzi aquesta pregunta, perquè realment l'objectiu està especificat d'una manera jo diria que molt explícita i molt concreta en el propi objecte del concurs, en el *Bulletí Oficial de la Comunitat Autònoma*, com va ser publicat en el seu dia. De totes maneres, lògicament, l'objecte és el mateix que allà s'exposa, és un objecte de rehabilitació de l'edifici i d'acondicionament d'aquest edifici, que ha quedat obsolet i ha patit amb el pas del temps un deteriorament en les seves condicions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Ens hauria agradat que fos més explícit, Sr. Conseller. La sorpresa ens la vam dur nosaltres, perquè realment és un pressupost important 82 milions de pessetes; és clar que les obres de rehabilitació sempre són cares, però ens hauria agradat conèixer amb més profunditat el contingut d'aquestes obres de reforma perquè costin una quantitat tan important com aquesta.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Orfila, si vostè té interès a conèixer el projecte, l'hi puc entregar personalment, és a la seva disposició, és que el projecte és a la disposició de qualsevol persona que hi ha volgut concursar, al projecte, vull dir que hi ha un oficina on és el projecte, vostè em realitza aquesta petició per escrit i immediatament hagués tengut tota la documentació. De qualsevol forma, la veritat és que crec entreveure a la seva pregunta probablement un altre caire que m'agrada bastant menys, el caire dels 82 milions de pessetes, i li puc contestar que em sorprèn una altra vegada la seva pregunta, perquè em sorprèn que a vegades fins i tot dins el que és un mateix grup parlamentari es puguin produir incongruències entre el que és la forma de pensar i la forma d'exposar un pensament polític i després la forma d'actuar en qüestions petites com aquesta.

Jo només li posaré un exemple, i és un exemple que no m'agrada posar, però que segurament que l'entendrà perfectament i serà significatiu. Si vostè fos català, que no ho és, Sr. Orfila, estic segur que mai no demanaria al seu president o al president de la Generalitat per què es gasta doblers en rehabilitar el patrimoni dels ciutadans de les Illes o el dels ciutadans catalans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.1) Pregunta RGE núm. 2805/96, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a Menorca, Eivissa i Formentera durant la setmana de l'hipertensió.

Pregunta que formula el diputat Sr. Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions a Menorca, Eivissa i Formentera durant la Setmana de l'hipertensió. Sr. Diputat té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Sí, Sr. President. Sr. Conseller, atès que s'ha celebrat fa pocs dies la Setmana de la hipertensió arterial, per a sensibilització de la població sobre aquest factor de risc, com a producte de malalties coronàries, factor que, segons l'Acadèmia balear de medicina, pateix un percentatge molt elevat de la nostra població, voldríem saber quines actuacions s'ha dut a terme a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera durant la Setmana de la hipertensió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Gascon. Com m'ha dit molt bé, la Setmana de la hipertensió va tenir lloc únicament i exclusivament a Palma, allò que eren les actuacions que es duïen a terme davant del públic, passa que aquesta campanya d'hipertensió té uns antecedents i, Déu mitjançant, tindrà uns conseqüents.

Per contestar específicament la seva pregunta, quant què s'ha fet a Menorca, a Eivissa i a Formentera, li diré les següents qüestions: Primera, una enquesta telefònica sobre hipertensió arterial a una mostra representativa de la població; a Menorca s'hi van realitzar 57 enquestes i a Eivissa i Formentera, 69. Tramesa d'un escrit a tots els metges de les Illes on es dona coneixement del desenvolupament de la campanya així com dels objectius. Tramesa de pòsters i díptics a consells i amb el decàleg de la hipertensió a tots els centres sanitaris de les Illes, així com a totes les oficines de farmàcia, mitjançant el Col·legi oficial d'apotecaris de Balears, i s'ha previst, com és lògic, que les conclusions de la campanya realitzada, així com totes les actuacions que d'aquesta se'n derivin, es difonguin tant a Menorca com a Eivissa i a Formentera, passa que si vostè considera l'acte central, evidentment s'havia de realitzar només a un lloc, atesa la complexitat del muntatge.

Per una altra part, li diré que globalment va ser un èxit que no esperàvem de cap de les maneres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Conseller. Únicament he de lamentar que, com s'ha fet altre vegades amb campanyes de donació de sang, no es fes a l'Esplanada de Maó o a alguna plaça d'Eivissa allò que es va fer aquí, a la Plaça Major de Palma, prendre la hipertensió, perquè consideram que la gent es consciència més en directe que no amb un tríptic, que, per cert, a Menorca, es va començar a repartir ahir i que està molt ben acabat, per cert. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Nosaltres sí que sentim no només poder-ho fer a Maó o a Ciutadella, a Eivissa, a Formentera mateix, sinó que fins i tot vàrem rebre, donat l'èxti que hi havia, sol·licituds de Manacor, d'Inca i d'altres poblacions. passa que una actuació d'aquestes, com ja li dic, si la va veure, 's d'elebvada complexitat i d'elevat cost com per només fer-la a un nucli central. Per tot allò altre, nosaltres hi estam completament d'acord i li agrafm la seva aportació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2810/96, de l'Hble. Sra. Diputada Mª Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'intercanvi de xeringues i oferta de preservatius a Menorca, Eivissa i Formentera.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Mª Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'intercanvi de xeringues i oferta de preservatius a Menorca, Eivissa i Formentera. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Conseller de Sanidad. Dentro del Plan de prevención del SIDA, tiene previsto la Conselleria de Sanidad poner en marcha algún plan de intercambio de jeringuillas y de ofertar preservativos, sobre todo entre colectivos marginales de las islas de Menorca, Ibiza y Formentera? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Leciñena. Sí, nosaltres hem signat un conveni amb Médicos del Mundo, el vàrem signar tan recentment que encara no podem oferir resultats, evidentment, i justament el vàrem signar dia 22 d'abril del 96, és a dir, que no ha passat ni un més, i el que es pretén és que a través d'aquesta ONG i amb aportació de la conselleria i del ministeri, que hi participam conjuntament, dels mitjans com són xeringues, sobretot, i preservatius, anar fent intercanvi de xeringues i de preservatius a tota la població de més elevat risc. Evidentment, probablement es comenci o ja s'hagi començat en aquest moment, perquè el conveni, com dic, fa un mes que el vàrem signar, la població de més risc i a la qual és més difícil arribar, que és el barri allà on hi ha més prostitució, és a dir, és un col·lectiu al qual sempre hem tengut dificultats per arribar, encara que hi hem arribat per distints mecanismes, i amb aquesta ONG pretenem arribar-hi, però després difondre-ho, amb vista com vagi aquesta campanya, el més possible, tant a Menorca com a Eivissa, com a formentera, com a la part forana, etc.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, estamos satisfechos de que tenga previsto que las islas de Menorca, Ibiza y Formentera puedan entrar en breve dentro de este plan. Esperemos que sea (...) de tiempo y no de una forma puntual, sino que tenga una continuidad, bien por el convenio con esta ONG o por las instituciones que usted crea oportuno, pero esperemos que se haga, porque últimamente pensamos que no se está haciendo todo lo debido en cuestión de prevención de SIDA, el reflejo es que las cifras de SIDA en el último año, sobre todo en lo que respecta a la isla de Ibiza, se están disparando, cosa que se ha hecho público hace poco a través de un medio de prensa. No quiero dar datos concretos para no entrar en una nueva polémica, però creemos que es necesario incidir con una major prevenció en esta enfermedad y ésta es una de las medidas, entre otras, que nos parece suficientemente adecuada. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Leciñena. Jo no diria que les xifres de SIDA s'estiguin disparant, les xifres de SIDA, en aquest moment, no vull ser tampoc optimista, però estan arribant a tot efecte epidèmic, que és l'efecte *meseta*, com se'n diu, és a dir, l'efecte d'aplanament; en aquest moment, el creixement d'un any envers de l'altre no és en la forma ascendent, com venia succeint. Evidentment, en tot allò que sigui difusió de la SIDA sempre es pot fer més que el es fa, per això, hem afegit a qualsevol altra campanya aquesta altra campanya, perquè considerem que pot ser beneficiós per a l'evolució que pugui tenir la SIDA. Ara, no partim d'una base que no és real, no vull ser optimista ni pessimista, que el creixement que hi dúiem, que era un creixement quasi exponencial, en SIDA, en aquest moment, gràcies a Déu, ja no succeeix d'aquesta forma. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2806/96, de l'Hble. Sra. Diputada Carme García i Querol, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a justificació de les subvencions per curssets de formació atorgades per la Conselleria de Comerç i Indústria durant l'any 1993.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Carme García, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a justificació de les subvencions per curssets de formació atorgades per la Conselleria de Comerç i Indústria durant l'any 1993. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades. Sr. Conseller, qualche vegada li hem dit que els fons públics s'han de vigilar, controlar i saber per a què es donen, en qualsevol cas, mai no fer-los servir com a subvencions a fons perdut. Tres anys són suficients per haver presentat tot tipus de documentació. Per tant, la pregunta és: S'ha justificat la totalitat de les subvencions concedides per la Conselleria de Comerç i Indústria l'any 1993 per curssets de formació? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Comerç i Indústria, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Diputada. El programa de formació al comercial, dins el Pla de comerç, està regulat pel Decret 52/92. El 93, quant a comerç, hi va haver 48 peticions amb 557 cursos, dels quals, aplicant-los el decret, es van aprovar 38 en 178 i es van desestimar després, perquè no es van fer, 7; per tant, 171. A aquells que es van realitzar i justificar, s'han abonat i a aquells que no, o s'han reclamat els diners pertinents o s'han abonat, efectivament. Quant a artesanía, s'han subvencionat tots. I quant a la Direcció general d'Indústria, segons el decret 87 del..., s'han fet cinc cursos, un a Menorca, un a Eivissa i tres a Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. No l'he entès molt bé, però m'ha semblat entendre que, efectivament, no totes les subvencions que es van concedir l'any 93 estan justificades, tal com deia el decret a què vostè mateix fa menció. Si no es justificaven, s'havien de retornar els doblers, nosaltres tenim constància com a mínim que una empresa, amb un nom bastant altisonant, per cert, Instituto europeo de asesoramiento permanente S.A. no ha justificat la subvenció que va rebre en el seu moment per fer un curs de formació. L'empresa, en el seu moment, va al·legar que no tenia persones interessades, va justificar amb una factura proforma 386.000 pessetes d'organització del curs i la resta de doblers ha quedat pendent de justificació. Estam parlant d'una subvenció concedida per valor de 2.835.040 pessetes. El Consell Insular de Menorca, que és qui va rebre la subvenció i qui va donar els doblers a aquesta empresa tampoc no va reclamar res fins l'any 95, i després li concedeix un ajornament, a aquesta empresa, perquè els pagui en data 5 d'agost i 5 d'octubre del 96, perquè retorni les quantitats per les quals li van donar els fons i que no ha fet servir.

5 d'agost del 95, 5 d'octubre del 96. Aquesta empresa es dissol dia 9 d'abril d'enguany, això vol dir que aquests doblers no retornaran mai al Consell Insular de Menorca i mai no retornaran a la Conselleria de Comerç i Indústria. Per tant, tenim 2.835.040 que, com a mínim, perquè en poden haver altres que continuarem esbrinant, no s'han fet servir per als motius per als quals es van concedir.

Jo li pregaria que en el marc d'aquest pla mestral, també amb un nom molt altisonant i amb 8.000 milions de pessetes, no hi passés el mateix, que es controlin els doblers públics, per a què es donen, i que, efectivament, es controlés quines empreses i per quins motius es donen doblers per a formació. Si s'han de fer, nosaltres hi estam d'acord, però hi ha d'haver...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, hauria de concloure, per favor.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President.

Hi ha d'haver demanda de cursets, no s'han de donar a empreses que no compliran amb els objectius i, sobretot, s'ha de ser més estricte amb el control, a qui es dona i que els justifiqui o els torni en un termini adequat, perquè aquesta empresa ha gaudit de 2.800.000 pessetes durant dos anys sense interessos i sense cap cost. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Guillem Camps i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada. Nosaltres hem fet més de 183 cursos el 93 (...) s'han realitzat tots; si n'hi ha un, nosaltres continuarem i evidentment es reclamaran tots els diners aquests, com ja s'està fent.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 2131/96, de l'Hble. Sr. Diputat Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a convocatòria d'eleccions sindicals.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a convocatòria d'eleccions sindicals. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Fa tres mesos aquest diputat que els parla va formular una pregunta al conseller d'Agricultura que deia: "Per a quan preveu la Conselleria d'Agricultura i Pesca convocar les eleccions sindicals agràries a les Illes Balears?" La contestació, tan explícita com sempre, deia: "La Conselleria d'Agricultura i Pesca convocarà les eleccions sindicals agràries a les Illes Balears quan ho estimi més pertinent i adient". Per tant, la nostra pregunta, lògica després de tres mesos, és demanar al conseller si té algun criteri respecte quan serà, segons ella, adient i pertinent convocar les eleccions sindicals agràries a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA
(Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Li he de dir que sí que tenim un criteri sobre quan serà pertinent i adient. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí, Sr. President. He de dir que una vegada més el conseller intenta burlar-se del Parlament i dels diputats i que açò és una qüestió inacceptable per a qualsevol diputat que tingui un mínim criteri sobre com ha de funcionar democràticament un parlament. Aquesta no és la manera de contestar i m'haure de veure obligat a demanar empara a la presidència del Parlament si continua contestant d'aquesta mateixa manera, perquè als diputats no es pot contestar amb subterfugis i fugint de la realitat i de la qüestió que es planteja. En aquest cas, he de dir-li que m'encanta la seva previsió, estam molt feliços de veure que som al davant d'un govern planificador, que té una gran visió de futur o que almanco la demostra en el Parlament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Sap vostè que la Llei de bases de règim jurídic de les cambres agràries preveu que són les comunitats autònomes qui han d'assenyalar quan s'han de convocar les eleccions sindicals agràries, supòs que això no ho ignora, assenyala també aqueixa llei de bases que precisament la comunitat autònoma haurà de regular per llei quina és la composició i quin és el procediment electoral que s'ha de dur a terme. Per tant, el moment en què serà adient i pertinent és una vegada estigui aprovada la Llei de cambres agràries de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, aquest serà el moment adient i pertinent i, per tant, la Conselleria d'Agricultura té clar quin és el moment oportú precisament per fer les eleccions sindicals, requisit indispensable és que estigui aprovada la Llei de cambres agràries de la Comunitat Autònoma i després és decisió política de la Conselleria d'Agricultura i Pesca i del Govern determinar quan s'han de celebrar les eleccions sindicals agràries. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 2811/96, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a irregularitats a Sefobasa.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a irregularitats a Sefobasa. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Aquesta pregunta ve lligada a la compareixença que va fer el Sr. Conseller d'Agricultura dia 24 d'abril a la Comissió d'Economia, on se li va denunciar el fet que a l'empresa pública Sefobasa s'havia detectat el fet que hi havia tres persones contractades de peó i que no havien treballat mai en aquesta categoria ni es coneixia el lloc de feina que hi havien ocupat, semblava, per la coincidència, que les tres persones eren esposes de treballadors de Sefobasa, que era un acord verbal que hi havia hagut entre el capatàs en cap o els treballadors per tal de poder-los pagar hores extraordinàries que ja no podien figurar en nòmina. Per tant, la pregunta en concret és: Després del coneixement, a partir de 24 d'abril, per la conselleria d'aquestes irregularitats, quines mesures ha ordenat aquesta conselleria al consell d'administració de l'empresa pública Sefobasa per tal de solucionar o de sancionar les irregularitats detectades en aquesta empresa respecte de la contractació de les tres persones que vàrem esmentar? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Thomàs, la conselleria no ha ordenat res al consell d'administració de Sefobasa perquè són dues persones jurídiques distintes, Sefobasa té el propi consell d'administració i els seus òrgans i, per tant, la conselleria no ha ordenat res a Sefobasa, passa que el president del consell d'administració és el conseller d'Agricultura; una vegada feta aqueixa denúncia o denunciat que s'havien pogut produir aquests fets, ho vaig comunicar al consell d'administració, el consell d'administració va prendre la iniciativa que per part del gerent es facin les investigacions pertinents per detectar si això és ver, primera qüestió que hem de veure, i aqueixes investigacions s'estan fent en aquest moment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. Conseller. És ver que la formulació de la pregunta no era una ordre de la Conselleria d'Agricultura, sinó que el president del consell d'administració de Sefobasa, és el Sr. Conseller, però de tota manera, allò que sí que voldríem aclarir és que aquestes investigacions no fossin excessivament llargues en el temps i sí que immediatament que s'hagin pogut comprovar, els donàrem el nom de les persones, de l'antiguitat, del tipus de contracte, etc., amb totes aquestes dades, sí que el mes aviat possible li agrairíem que ens comunicàs quines sancions pensen prendre, perquè sap que és una irregularitat de fons públics utilitzats fora d'allò que marca la llei, pagar una persona que no ocupa un lloc de feina és malversació de fons públics. Esperam, de qualche manera, que el nou gerent i el consell d'administració de Sefobasa prenguin mesures sancionadores adients. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Intentarem que el més aviat possible es facin les investigacions, cregui'm que les coses s'han de fer ben fetes; tot d'una que en sapiguem qualque cosa, no tenc cap inconvenient a fer la comunicació i, evidentment, si fa falta que es prenguin mesures, es prendran les mesures pertinents. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 2781/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a xarxa de control de qualitat per a les aigües superficials.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Francesc triay, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a xarxa de control de qualitat per a les aigües superficials. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques, quin control té el Govern de la qualitat de les aigües superficials? A part dels controls que fa EMAYA de les aigües dels embassaments del Gorg Blau i de Cúber, com controla el Govern la qualitat de les aigües dels torrents?, coneix el Govern els vessaments de residus sòlids o líquids que es fan als torrents i les conseqüències d'aquests vessaments sobre la qualitat de les aigües que hi discorren? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. Respecte d'aigües superficials d'embassaments, el control el fa EMAYA, el Govern balear el dóna per bo, considerant que hi ha una reglamentació que s'hi aplica i, de fet, EMAYA sempre ha significat en això una garantia d'èxit. Respecte d'aigües superficials de torrents, els Govern balear no hi fa cap control, en el sentit que el corrent superficial en torrents és d'una mitjana anual de vint dies, no hi ha explotació directa d'aquests torrents i, en aquest sentit, avui en dia no hi fem control. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, efectivament, no existeix una xarxa de control de qualitat de les aigües superficials, ho reconeixen d'una manera clara les directrius del Pla hidrològic, però també reconeixen la necessitat de suplir com més aviat millor aquesta deficiència, deficiència greu. Teníem notícia fa molt poc d'usn abocaments al torrent de Manacor, abocaments no tan sols d'aigües residuals domèstiques, sinó d'aigües amb alta contaminació química que anaven a aquestes aigües superficials. Crec que és necessari que prest cada illa disposi d'una xarxa de control de qualitat precisament per conèixer les incidències que aquestes contaminacions tenen sobre les aigües, per, això, jo li deman, ja sabem ara que no en té cap, quan creu el Govern que podrà disposar d'una xarxa solvent per conèixer aquestes incidències. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sí, Sr. President. Sr. Diputat, respecte d'aigua d'embassaments, el Govern donarà per bona sempre analítiques presentades per EMAYA, i respecte de torrents, jo només voldria recordar que avui en dia hi ha un departament a Junta d'aigües que fa control i policia de llits de cursos d'aigua; en aquest sentit, actuacions negligent o perniciosas es controlen. Per altra banda, és un desig poder tenir en un termini d'any, que pot ser sempre de dos, tres anys, una xarxa de control dels torrents que puguin tenir un cabal significatiu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 2782/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova pavimentació de l'autopista Palma-Inca en el tram Consell-Inca.

Passam a la següent pregunta, la número set, del diputat Sr. J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova pavimentació de l'autopista Palma-Inca en el tram Consell-Inca. Sr. Diputat.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Ja he anunciat verbalment i al conseller d'Obres Públiques també que retirava aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.8) Pregunta RGE núm. 2783/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemes de gestió al Parc de Mondragó.

Passam a la següent pregunta, que formula també el diputat Sr. Francesc Triay, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a problemes de gestió al Parc de Mondragó. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Agricultura, el parc natural de Mondragó sembla que té continues dificultats per a una gestió correcta. Fa sis mesos que no té direcció, per causes que no coneixem; fa uns vuit mesos que no es reuneix la junta rectora del parc; no s'executen els projectes prevists en el pla rector d'ús i gestió, que va ser modificat l'any 94. Què passa, Sr. Conseller, amb el parc natural de Mondragó?, quin és el problema que impedeix una gestió normal i correcta?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat. A Mondragó, és ver que hi poden haver certs problemes, entre cometes, de gestió. Li vull dir que Mondragó té direcció de parc, que la reunió de la junta rectora no és una qüestió que compet a la Conselleria d'Agricultura, correspon al president de la junta rectora, no al conseller d'Agricultura, ja li he dit que sí que hi ha director del parc, les informacions que en tenen no estan actualitzades, ja fa un temps que té direcció el parc, i precisament la direcció del parc és qui promourà l'execució dels projectes que hi havia prevists en el pla rector d'ús i gestió. En qualsevol cas el que sí que li puc dir és que aquests presumptes problemes de gestió s'han derivat de la seva configuració territorial i recent creació, bàsicament. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Triay? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo li agrairia, idò, Sr. Conseller, que ens explicàs exactament quina és la situació de la direcció, qui és el director, perquè el que sabem és que va ser destituïda o que va acabar el contracte, la directora, i que no s'ha cobert aquesta plaça, per tant, estava coberta per altres persones en funcions però que no havien estat designades directors, que en qualsevol cas la junta rectora no ha tingut cap informació per ara ni d'una cosa ni d'altra; li agrairia que, al president de la junta rectora, li fes arribar aquesta deficiència en el funcionament de la periòdica convocatòria, establerta a les bases de la junta rectora, i també que m'explicàs per què els projectes que dins l'any 95 s'havien d'haver iniciat i que estaven prevists en el pla d'ús i gestió, de canvi d'ubicació de quiosquet de la font d'Analis, de repoblacions forestals, de delimitació i millora ecològica de les bases o d'evacuació de les aigües residuals, perquè a aquestes hores encara no s'han iniciat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per tancar la qüestió, té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Triay. El parc de Mondragó té una codirecció, són dos funcionaris de la conselleria que estan designats codirectors; en aquest moment, si me'n fa dir els noms, no voldria equivocar-me, hi ha dues persones, un biòleg i un enginyer tècnic agrícola que duen la direcció del parc. Segona qüestió, això no s'ha de comunicar a ningú, és a dir, és una qüestió de la Conselleria d'Agricultura, que designa el director conservador del parc, són competències del conseller d'Agricultura i Pesca i, en conseqüència, les ha exercides.

Segona qüestió, li vull destacar clarament que el problema que hi ha Mondragó, Sr. Triay, és que de 900 hectàrees d'un parc n'hi ha 800 que són de propietat privada, i això ens crea conflictes constants i reiterats en la gestió del parc. Per altra part, ens crea problemes, dins el mateix parc hi ha hotels, restaurants, habitatges, evidentment platges amb domini públic, amb gestió per part d'ajuntaments, amb quiosquets i, també, per què no dir-ho, perquè es tracta d'un parc que és de recent creació i, per altra part, li he de dir que no hi ha cap irregularitat en el sentit que el president estimi que ha de convocar més o menys juntes rectores del parc, està previst en el decret de creació i el president les convoca d'acord amb el decret de creació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 2132/96, de l'Hble. SR. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a abandonament del projecte de cultiu del "combustible verd".

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a abandonament del projecte de cultiu del "combustible verd". Per formular la pregunta, té la paraula el Sr. Orfila i Pons.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Així que hi ha falses expectatives, és una de les qüestions que més perjudica les relacions dels governants amb els ciutadans. Si un sector és tradicionalment desconfiat respecte de l'Administració, aquest és el sector agrari. Fa tres anys la Conselleria d'Agricultura va dur a terme una campanya amb una gran difusió a través dels mitjans de comunicació sobre un projecte de fer tornar verd el camp de les Illes -*reverdecer*, en castellà, ho deien així-. El projecte era sembla massivament el camp de les Illes de girasol per obtenir gasoil, almanco així es van anunciar profusament a través de tots els mitjans de comunicació. Aquest projecte va morir de finor, com tants d'altres, i mai més no se n'ha tornat a parlar, però precisament és aquest el problema, no s'ha donat cap explicació. Els agricultors que en el seu moment van mostrar la seva desconfiança respecte de la viabilitat d'aquest projecte, algun d'ells, es plantegen per quin motiu una qüestió que se'ls va anunciar com la sortida real als problemes que tenia l'agricultura a les Illes, va desaparèixer, va morir de finor, sense cap explicació. D'aquí la nostra pregunta, se n'ha donada cap als agricultors, Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Per contestar, té la paraula el conseller d'Agricultura i Pesca, Sr. Socías.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Orfila, li he de dir que més enfora de la meva intenció, com vostè sap, és que hi ha falses expectatives; primera qüestió. Segona qüestió; desconec amb detall exactament tot el que es va dir sobre el combustible verd i sobre la sembra de girasol, precisament per fer "combustible verd". Sí que li puc dir que és ver que no se n'ha donat cap explicació, bé, no se n'ha donat cap explicació perquè precisament es tractava d'un projecte d'iniciativa particular que no ha prosperat. Ha estat precisament una iniciativa privada, una empresa privada, qui havia de fer un estudi de viabilitat, aqueixa empresa privada ho ha deixat i no vol fer aqueix estudi de viabilitat perquè creu que no pot anar endavant aqueix assumpte; davant això, la conselleria no pensa promoure cap tipus d'activitat en aquest sentit, tenint en compte, a més, les dades que obren a la nostra disposició quant a la viabilitat d'aqueixa possible planta de "combustible verd". Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Socías. Vol fer ús de la paraula, Sr. Orfila?

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí, Sr. President. Sr. Conseller, quan vostè i jo parlem junts, em fa la sensació que vostè pateix la síndrome del "fillet copejat", es defensa abans que l'ataqui, jo no li he dit que fos vostè qui havia aixecat falses expectatives, ni en aquesta ni en cap altra qüestió, i aquesta vegada li he de reconèixer, Sr. Conseller, que m'ha donat una resposta satisfactòria, me l'ha explicada bé.

De tota manera, no estic d'acord amb el plantejament que vostè fa. És cert que va ser una empresa privada qui va induir que s'oferís aquesta possibilitat de reforma d'allò que és el camp de les Illes Balears amb aquesta alternativa de cultiu, però també és cert que va ser l'Administració qui hi va donar suport; si vol, li puc fer arribar -tenc una hemeroteca bastat complerta en temes d'agricultura- que va ser la Conselleria d'Agricultura qui ho va defensar, qui ho va avalar, qui ho va presentar i fins i tot qui va aixecar aquestes falses expectatives en donar suport a aquest projecte que en aquells moments era de dubtosa procedència o possibilitat i s'ha demostrar que realment no ho era.

Jo no li puc fer a vostè el retret que no s'hagi donat informació perquè estam parlant del maig del 93, que va ser quan això es va plantejar. La pregunta té un plantejament molt més genèric, crec que és important des de qualsevol punt de vista, que en el moment en què l'Administració duu a terme un projecte, informa d'aquest als ciutadans, emperò si aquest projecte no funciona, no va bé, s'han de donar explicacions, perquè, si no, fa la sensació als ciutadans que només se'ls utilitza quan es presenten projectes i mai quan aquests no funcionen, quan es parla de possibilitats i mai quan aquestes possibilitats desapareixen. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Té la paraula el Sr. Socías.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Gràcies, Sr. President. Jo crec, Sr. Orfila, que donar explicacions a tres anys vista no és adient i pertinent, però, en qualsevol cas, si la conselleria ho troba pertinent, donarà les pertinents explicacions. Li vull dir que, de les dades que consten a la conselleria, aquest projecte hauria pogut ser un projecte interessant, quant que implicava que les terres que s'havien de retirar per cobrar les ajudes per cultius herbacis es podien sembrar i, per tant, no s'havia de deixar aqueixa terra en guaret, s'hi podia sembrar, sempre que no es destinassin els seus productes consum humà. Passa que els nombres són freds, són objectius i el fet és que a la campanya 95-96 la superfície de girasol que es va sembrar va ser de 160 hectàrees i la superfície total de retirada va ser de 600 hectàrees; en el cas que se sembrassin de girasol les 600 hectàrees de retirada, és molt pensar, resulta que no tendria cap tipus de viabilitat fer-hi una planta, amb les despeses que això suposa, i tendria alimentació suficient per poder-la dur a terme; en conseqüència, quan el particular va veure aqueixa dades, va dir que ni tan sols li interessava fer l'estudi de viabilitat, amb aqueixes dades concretes, ja va dir que no li interessava.

En qualsevol cas, li puc dir que la conselleria sí que estava interessada a poder estudiar si era possible o no era possible, perquè podia valer la pena quant que implicava un sistema d'augment de les rendes agrícoles, passa que des del moment en què sabem que les dades no concorden, crec que no hi ha cap tipus d'interès per part de la conselleria a impulsar aquest projecte. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Socías.

I.10) Pregunta RGE núm. 2774/96 de l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a catalogació de noves places en educació primària.

Passam a la següent pregunta, que formula l'Hble. Sr. Diputat Josep Portella i Coll, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a catalogació de noves places en educació primària. Per formular la pregunta, té la paraula el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Bon dia. Ateses les notícies, no confirmades en aquest moment que hi havia una oferta de places docents en educació primària que no havien sortit catalogades bilingües, ens agradaria saber quines gestions s'han fet per confirmar aquestes notícies i, en tot cas, en cas d'haver estat confirmades de forma negativa, quines mesures pensa prendre el Govern per forçar o per demanar que totes les places que surtin siguin catalogades bilingües en educació primària.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Per contestar, té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Portella. Efectivament, nosaltres també hem tengut certes informacions, no confirmades; és a dir, que formalment ni el Ministeri d'Educació i Ciència ni la direcció provincial ens han comunicat res sobre aquest tema, però la veritat és que també ens han arribat algunes coses, a causa d'una reconversió de places, a un nou replantejament i que hi hauria unes noves places de nova creació que no fossin bilingües. Bé, jo li dic que això seria anar contra les previsions i la planificació del propi ministeri, amb el qual hi hem estat d'acord, vull dir que el director provincial no crec jo que torni enrera, en absolut. La previsió és del cent per cent, cent per cent, a ensenyament primari, m'hi referesc, cent per cent de places bilingües, i els primers són el director provincial i el ministeri qui volien complir amb aquesta qüestió.

No obstant això, jo crec que el que s'ha de fer..., el director general d'Educació... És a disposició l'escrit que es va fer. S'han pres mesures immediatament, no ara, sinó abans també, de manera que com que han arribat aquestes notícies, es fa un escrit al director provincial on diu que se li recorda que vàrem quedar d'acord amb les places bilingües a l'ensenyament primari i que, davant d'aquestes notícies, per favor ens confirmi o ens digui com està la situació. Aquest escrit és a la seva disposició, Sr. Portella, no hem rebut encara notícies, bé, encara és recent, però com ja li dic, no estan confirmades oficialment i, a més, no crec que el ministeri i menys el director provincial vagin contra els propis acords. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Vol fer ús de la paraula, Sr. Portella? Té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President, només per expressar la satisfacció per la resposta rebuda i també pel convenciment que per part de la conselleria se seguirà aquest tema, que ara només és en una etapa de possible, que seguirà de prop aquest tema perquè no es produeixi allò que seria inconvenient per a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella. Pot fer ús de la paraula, Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Ràpidament li diré que s'ha seguit, és a dir, amb antelació, i a més li diré que si es produís, reuniríem d'immediat la comissió de direcció del conveni per plantejar-hi aquesta qüestió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 2808/96, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a explicació de les obres iniciades a l'espigó del moll de ribera de Sant Antoni de Portmany.

Passam a la següent pregunta, que formula l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a explicació de les obres iniciades a l'espigó del moll de ribera de Sant Antoni de Portmany. Per fer la pregunta, té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el passat dia 25 d'abril, la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori va iniciar unes obres a l'espigó del moll de ribera de Sant Antoni de Portmany i voldríem veure si ens podria explicar en què consistien aqueixes obres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el conseller d'Obres Públiques.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, amb molt de gust les hi explicaré. Hi ha un espigó de defensa just a l'entrada de Sant Antoni, a mà esquerra, quan se'n mira la badia, que serveix de protecció. El que feim és revestir aqueix espigó amb un mur lateral que pot servir per atracar-hi barques petites; en una paraula, no és res més que donar una solució a petites barques aprofitant una instal·lació ja feta, pensada amb un altre efecte, però que amb una inversió molt limitada, amb una inversió d'uns cinc milions de pessetes, poder donar cobertura a una certa demanda. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol fer ús de la paraula, Sr. Marí? Té vostè la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies. Efectivament, teníem coneixement que allí s'han iniciades unes obres, que encara no s'han acabat i que esperam que s'acabin com més aviat millor. El que ens ha estranyat d'aqueixa obra no és que s'hagin iniciat, perquè evidentment s'havien d'iniciar, perquè allò estava inacabat, ens ha estranyat que precisament esperassin al 25 d'abril per iniciar unes obres; consideram que precisament al començament d'estiu, quan comencen a arribar els primers turistes i que, a més, hi ha una recomanació per part de la Conselleria de Turisme i un decret de l'ajuntament pel qual no es poden fer obres molestes en els indrets turístics, vostès, saltant-se tot això, hagin començat a fer unes obres, com dic, el 25 d'abril. Evidentment, com poc, i avui ho he pogut llegir als mitjans de comunicació d'Eivissa, duraran un mes, que em pareix poc, per les obres que s'han de fer. Per tant, m'ha estranyat la poca previsió, en ser l'hivern tan llarg com és, turísticament parlant, que hagin començat ara precisament a fer aqueixes obres tan molestes, al costat d'una platja, que no és que estigui plena de turistes, així voldríem que fos, però que ja n'hi ha alguns. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat, recordi-ho, per favor, i no falti a la veritat en dir que fem un revestiment de la part interior del dic, que és la part portuària; normalment, la gent no hi neda, allà. Per altra banda, és una obra que té un cost de 4.900.000 pessetes, que es farà en 25 o 30 dies, que no implica un problema de gestió; estam parlant d'una cosa menor, menor, per complet, i és revestir un dic ja fet a la part interior d'un port. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus.

I.12) Pregunta RGE núm. 2784/96, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a perillositat d'una cruïlla de carreteres a la vila de Pollença.

Passam a la següent pregunta de l'ordre del dia, que formula l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a perillositat d'una cruïlla de carreteres a la vila de Pollença. Té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques, a la variant de la PM 220, quan passa per la vila de Pollença, la carretera que va de Pollença al port de Pollença, hi incideixen simultàniament dues carreteres del Consell de Mallorca, que són la 2201 i la 2202, que van de Pollença a Alcúdia i de Pollença a la badia de Pollença, i a la vegada tenen prolongació amb un accés al poble. És un punt mal resolt, mal resolt perquè la prova ho diu, és que hi ha accidents amb una certa freqüència, accidents que per ara, afortunadament, no han estat mortals però sí amb ferits greus; en tenc aquí una petita estadística: l'any 92 hi va haver 3 accidents amb ferits; l'any 93, 5 accidents, un amb ferits; l'any 94, 14 accidents, 4 amb ferits; l'any 95, 8 accidents, i en el que duim de l'any 96 ja hi ha hagut 5 accidents, 3 amb ferits. Per tant, és un punt que exigeix qualche tipus de solució. Jo li vull demanar a veure quin tipus de solució ha pensat per evitar aquesta sinistralitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques Bartomeu Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. Efectivament, és un punt difícil, no obstant això, les dades nostres són distintes respecte d'accidents, però no és un tema a discutir, és un punt perillós. Hem de dir que convendria fer un esforç conjunt consell insular i Govern balear per no acabar fent el que està tan de moda, que és fer-hi una rotonda; avui en dia a Balears a qualsevol punt conflictiu hi hem de fer una rotonda i les rotondes funcionen bé quan realment hi ha un trànsit compensat, però realment deixen de ser una solució quan el trànsit és discontinu i també, per altra banda, signifiquen retenció de trànsit. Voldria només plantejar la possibilitat d'un contacte amb el consell insular per intentar reforçar el que són les senyals viàries i avançant al conductor el perill, possiblement, després, si tots veiéssim que la solució no és bona, hi podríem trobar un esquema (...) distints. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol fer ús de la paraula, Sr. Triay? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Reus. les dades que jo li he dit han estat aportades per la Policia Municipal de Pollença, que és la que s'ha recopilat tots aquests incidents que es produeixen en el seu terme municipal. Jo no he gosat defensar cap rotonda, entre altres coses perquè tenc alguns coneixements i no crec que sigui la solució, però no hi ha dubte que conjuntament, efectivament, com vostè diu, conjuntament la Conselleria d'Obres Públiques amb el Servei de carreteres del Consell de Mallorca i el propi ajuntament, que també té allà un accés al poble, haurien de trobar-hi una solució, bé sigui amb senyalització més enèrgica bé sigui amb un tipus d'obra que eviti el perill que certament hi ha, és pràctic, és cert, és autèntic, que té perill aquesta cruïlla d'aquestes carreteres locals entrant a Pollença, en travessar la carretera important, que és la carretera del Govern balear. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Vol fer ús de la paraula, Sr. Reus? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I MEDI AMBIENT (Bartomeu Reus i Beltran):

Gràcies, Sr. President. Únicament diré que hi estic d'acord, intentarem arribar a un acord pactat entre el consell insular i Ajuntament de Pollença. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Moció RGE núm. 2525/96, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern per tal de protegir els elements patrimonials de les carreteres de les Illes Balears que tenen un especial interès paisatgístic i turístic, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 1371/96.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, mocions. La primera és la presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern per tal de protegir els elements patrimonials de les carreteres de les Illes Balears que tenen un especial interès paisatgístic i turístic. Per defensar-la, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Grup Parlamentari Nacionalista-PSM):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En aquest període de sessions, del tema que tracta aquesta moció ja n'hi hem parlat altres vegades, per això, no farà falta entretenir-se en preàmbuls ni en contextualitzacions preliminars, a més, a nivell social i de mitjans de comunicació hi ha hagut els darrers mesos una atenció continuada i intensa sobre aquesta qüestió, molt especialment centrada en la carretera Deià-Sóller, encara que no de manera exclusiva. Sembla evident que hi ha una preocupació prou general sobre els efectes que produeixen sobre el paisatge i el patrimoni etnogràfic els projectes d'obertura o de remodelació de carreteres que desenvolupa la Conselleria d'Obres Públiques en molts de casos (Deià-Sóller, la carretera de circumval·lació d'Alcúdia, la de Valldemossa, la desviació de l'autopista cap a Alaró). Els sectors conservacionistes es veuen obligats a reaccionar i a mobilitzar-se perquè les actuacions del Govern acostumen a ser poc respectuoses amb els valors mediambientals o patrimonials que a les portes del segle XXI ja no és gens ni mica assenyat fer malbé. És ver que moltes de les nostres carreteres necessiten millora, però és inadmissible que els paràmetres des dels quals es vulgui fer siguin semblants als que varen ser vigents a l'època de la balearització més dura, i sobretot resulta molt difícil poder comprovar que entre les paraules del Govern i els fetes del Govern hi ha una bona sintonia, més a viat tot gisca i desafina, mentre la Direcció general de Carreteres fa i desfa i prioritza la necessitat de resoldre les conveniències dels vehicles per damunt totes les altres, des del mateix Govern balear s'emet una música que parla de desenvolupament sostenible, que la nostra principal font de riquesa és el medi ambient, de la conveniència de conservar el perfil paisatgístic i cultural que ens ha vist néixer; frases textuales de l'article del president del Govern i del document de les hipòtesis territorials, publicades per la mateixa conselleria. Ja ens agrada aquesta simfonia, la llàstima, però, és que el Govern, a l'hora d'executar-la, en el moment de la realització del seus projectes de carreteres, sempre acaba semblant-se a un estol de repicadors de llaunes i casseroles.

La redacció d'aquesta moció que ara estam presentant va coincidir amb els dies que la Conselleria d'Obres Públiques i el mateix president del Govern presentaren en societat les hipòtesis del model territorial, amb un subtítol que diu *Cap a un desenvolupament sostenible del territori*. La posada en escena va ser solemne i intensa, l'article signat pel Molt Hble. Sr. Cristòfol Soler transmetia convenciment i un bon enfilall d'arguments i intencions que eren capaços d'alegrar el cos dels conservacionistes més exigents, a més, a les hipòtesis, s'hi afirmava que el patrimoni cultural pot tenir un paper clau en el futur de les Illes Balears i se li atribuïa la consideració d'actiu bàsic del model territorial, així com també el paper d'instrument d'enfortiment del senyal d'identitat de les Illes. D'aquestes consideracions, se'n derivaven tot un seguit de bons i lloables propòsits, orientats tots ells a la conservació i rehabilitació del patrimoni cultural i etnogràfic del país.

He de confessar que després de llegir la doctrina oficial del president i del Govern balear, tot just sortida del forn, vaig arribar a la conclusió que la moció que el nostre grup havia inscrit dia 25 d'abril en el registre d'entrada d'aquest parlament pareixia quasi quasi una moció governamental. Avui és arribat el dia d'aclarir-ho, avui tendrem l'ocasió de comprovar si les hipòtesis són poca cosa més que una volada de coloms o si responen a conviccions suficientment arrelades com perquè no se'n pugui prescindir, encara que sigui una iniciativa de l'oposició la que vulgui posar-les al descobert; també és possible, però, que una vegada més tenguem l'ocasió de comprovar que entre les paraules i els fets encara hi ha quilòmetres de distància, que el Govern té una espècie de doble personalitat, que entre les seves intencions i els seus fets sempre acaben sent les primeres vençudes pels segons.

Aquesta moció se situa en coherència amb la línia política de l desenvolupament sostenible, de l'aprofitament dels elements patrimonials com a valors que donen identitat com a poble i més atractius, i més intensos també, com a país turístic. Aquesta moció propugna el respecte al territori i als elements patrimonials com el primer deure a l'hora d'afrontar intervencions en carreteres. Creim que és una moció necessària i oportuna. És una aportació modesta, però feta a partir d'un esperit absolutament constructiu. El conseller Sr. Reus ha demanat que tota la societat participi en l'elaboració de respostes al necessari reciclatge global del nostre territori; la intenció d'aquesta moció va en aquest sentit i insisteix, a més a més, en la idea del territori com un tot que inclou, com un factor d'importància, aquells elements del patrimoni etnogràfic que la nostra societat rural preturística va crear, uns elements, per cert, que apareixen abundantment fotografiats en el volum de les hipòtesis, hi trobam molins, barraques de roter, torres, cases que responen a la tipologia més tradicional de l'habitatge rural, faltaria saber si es tracta de fotografies decoratives o si aquestes fotografies aparegudes en el volum són un intent de certificar la seva vàlua com a béns patrimonials.

La moció consta de quatre punts, els dos primers són genèrics i el seu objectiu és establir les garanties suficients perquè les intervencions en carreteres no afectin negativament els elements patrimonials que hi podrien quedar afectats; l'elaboració del corresponent catàleg i la supervisió de les comissions de patrimoni insulars serien els instruments que farien possible aquest objectiu. El tercer punt comença per establir també un altre principi genèric, que quan es tracti de realitzar obres en carreteres que tinguin una forta densitat d'elements patrimonials, es creï una comissió de seguiment. La resta de la moció, els punts 3.1, 3.2 i 3.3 i el punt 4, es refereix a l'obra concreta de la carretera Deià-Sóller, la més polèmica dels darrers anys i la més negativa, a parer de ombrosos col·lectius, entitats i persones de rellevància científica en aquests aspectes.

Es tracta d'intentar reconduir el projecte per uns camins de més sensatesa mediambiental i de més respecte pels elements patrimonials dels seus voltants. Del tram inicial es tractaria de rectificar-ne les deficiències i les imperfeccions que encara es puguin corregir; al tram restant, en el projecte actual, se li hauria de canviar el vestit. L'acceptació d'aquestes mesures permetrien comprovar que el Govern balear té voluntat de començar a fer allò que ell mateix diu que convendria fer. Ben aviat ho podrem aclarir. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Altres grups que hi vulguin intervenir?
Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Bon dia. Els Verds ja varem tenir ocasió de prendre posició respecte de la qüestió de la relació entre les obres públiques i la conservació del patrimoni cultural, quan s'hi va presentar la interpel·lació del Grup Nacionalista-PSM que ara dóna lloc a una moció. Els arguments exposats llavors serveixen per explicar el nostre vot afirmatiu a aquesta iniciativa. Els Verds pensam que la construcció de carreteres i altres obres, que sempre s'han de justificar com bé públic, s'han d'harmonitzar i, si cal subordinar a un altre bé públic sovint desatès, el del respecte pel patrimoni natural i cultural. En nom d'una modernitat malentesa, ja s'han comès massa atemptats al llegat arquitectònic i arqueològic; és hora de prendre consciència de la necessitat que això no torni a succeir. El fet és, però, que això encara succeeix i la reforma de la carretera Deià-Sóller, ara present de manera explícita en aquesta iniciativa parlamentària, n'és un bon exemple, encara que no en sigui l'únic.

La creació d'una comissió de seguiment amb presència de les entitats cíviques que han destacat per la defensa del patrimoni cultural és una bona fórmula per elevar el grau de responsabilitat amb què s'efectuen obres com aquesta; tanmateix, ni aquesta fórmula ni una altra de semblant que es pogués trobar servirien al propòsit de garantir la preservació dels elements patrimonials, que mereixen la conservació, si no se supera al mateix temps un canvi en la sensibilitat i en l'orientació dels responsables polítics que, al cap i a la fi, han de prendre les determinacions finals.

Ens agradaria, per tant, que el Govern balear i de forma particular el Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del territori prenguessin aquesta moció com una ocasió per reflexionar sobre l'impacte que sovint tenen les obres públiques sobre el paisatge i sobre els elements de creació humana, que poden arribar encara a donar més valor a aquest paisatge.

L'exemple de la carretera Deià-Sóller, a més a més, serveix d'il·lustració al conflicte d'interessos, del qual sovint resulten importants pèrdues d'elements de gran valor cultural. A ningú no es pot amagar que la reforma d'aquesta carretera, tal com la va plantejar en principi la Conselleria d'Obres Públiques responia sobretot a la doctrina d'enfocar tots les actuacions en funció dels interessos del desenvolupament turístic. El trajecte Deià-Sóller mereix bona conservació i seguretat, és cert, però ni la seva extensió ni el seu trànsit justifiquen que se'n vulgui fer una via més ràpida. Interessa una reforma caríssima i de gran impacte que permetrà anar de Deià a Sóller en dos o tres minuts menys? És clar que la pretesa necessitat de la reforma venia donada per les exigències del trànsit turístic, que reclama vies còmodes per als autocars de dos pisos, i això o és metàfora ni ironia, la indústria turística demana carreteres per a autocars de dos pisos. El propi Govern ha dit que quan s'hagi acabat el primer tram de la reforma, s'haurà d'avaluar com continuar amb les obres, serà un bon moment per demostrar quines són les prioritats en política territorial i de transports, s'haurà de triar entre una reforma tova, per dir-ho així, orientada sobretot a la conservació i a la millora de la seguretat i la reforma de gran impacte; també s'haurà de triar entre la preservació d'un paisatge emblemàtic, tant per la bellesa natural com per la riquesa dels seus elements patrimonials, i els autocars de dos pisos, si triam això darrer, almenys no parlem de sostenibilitat, ni tan sols de turisme de qualitat.

Per això, Els Verds donarem suport a tots els punts d'aquesta moció i UM votarà en contra del tercer punt. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Diré en primer lloc que la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, sobretot després de la interpel·lació, que va ser debatuda en una sessió anterior, ens sembla insuficient, en la mesura que deixa fora de les seves preocupacions i de les seves propostes el tema de l'impacte paisatgístic de les carreteres i les garanties que s'haurien de prendre per minimitzar aquests tipus d'impactes. Per tant, és una proposta que se centra en les qüestions de caràcter patrimonial i cultural que són afectades per les obres públiques, en concret pel disseny de les carreteres, dins això, se centra bastant també en el tema de la carretera Deià-Sóller, que no fa gaire, i per cert amb escassa fortuna, va ser objecte d'una proposició no de llei presentada pel Grup Mixt i per Esquerra Unida.

En tot cas, consideram que la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista és una proposició positiva perquè, lògicament, ningú, almanco des del punt de vista teòric i genèric, no es pot oposar en aquest moment a la necessitat i a l'obligació, quasi diria jo, de preservar el nostre patrimoni cultural, per una qüestió de sensibilitat cultural respecte de l'actual generació i de les generacions futures i, fins i tot, per interessos més crematístics i més concrets, com els derivats del turisme, és a dir, el model de turisme que volem impulsar en aquesta comunitat ha de ser un model de turisme on les comunicacions i el conjunt de l'ordenació territorial estiguin d'acord amb la preservació d'aquests valors culturals i patrimonials. Passa que no basta només amb apuntar-se, com passa excessivament massa sovint, en definitiva, en aquesta comunitat, no basta apuntar-se als grans principis, no basta apuntar-se als grans objectius, sinó que cal arbitrar instruments efectius per arribar a aquests objectius; aquests instruments han de ser, òbviament, els que es recullen en aquesta proposició no de llei, és a dir, millorar la relació amb les comissions de patrimoni dels consells insulars, millorar la relació i donar rellevància al paper d'aquestes comissions de patrimoni dependents dels consells insulars i donar canals de participació als ajuntaments, per tant, a altres institucions, i també a entitats associatives, entitats associatives particularment preocupades pels temes culturals, pels temes de caràcter patrimonial i, en aquest sentit, la participació no s'ha d'entendre com a un canal excepcional, fruit d'una situació de conflicte, com ha passat amb el tema de la carretera Deià-Sóller, sinó que s'ha d'entendre com una manera normal de funcionar i, a més, una manera que ha de funcionar, insistesc, d'una manera correcta, amb una periodicitat suficient de les reunions, de tal manera que sigui una cosa fluïda. Això és un sistema de gestió, òbviament, més pesat i menys "efectiu", que altres, però, lògicament, és més efectiu en termes de participació democràtica i és més efectiu en termes, precisament, d'assoliment d'aquests objectius als quals abans fèiem referència, que és preservar el nostre patrimoni cultural per a aquesta generació i per a les generacions futures, i, en aquest sentit, per tant, des d'Esquerra Unida, lògicament, donarem suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Com ha dit molt bé el portaveu del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, el Sr. Pons, hi ha una preocupació general pel que fa a les actuacions que s'han fet a les Illes Balears amb el tema de carreteres, i és curiós que, una activitat que, històricament, anava associada al progrés, a la millora de les condicions de vida i, per tant, a factors sempre positius, i allà on, en la intervenció que vaig fer amb motiu de la interpel·lació sobre el tema que avui ens ocupa, vaig recordar que hi ha un llarg rosari de persones que s'han dedicat, al llarg dels segles, a la millora de les comunicacions a Mallorca, que tenen una connotació, no només, positiva, que són fills il·lustres de la nostra terra, sinó que, aquestes persones, no només treballaren com a enginyers estrictes, sinó que varen participar en tota una sèrie de moviments culturals i són figures, no només de l'enginyeria, sinó de la cultura de les nostres illes, en general, començant pel Sr. Vicenç Mut, continuant pel Sr. Martín Gil de Gaínza, el Sr. Emili Pou Bonet, el Sr. Eusebi Estada, el Sr. Bernat Calvet, el Sr. Miquel Forteza, el Sr. Antoni Parietti, etc.; avui, aquesta situació, aquesta figura tradicional de l'enginyer que millora les condicions de vida de la seva terra a través de carreteres, que es preocupava per la cultura, que se preocupava per l'urbanisme, que publicava, en el cas del Sr. Miquel Forteza, llibres d'història o llibres de poesia i assaig, ha estat completament rompuda.

L'adveniment del Govern autònom, l'acostament del Govern, l'elaboració de propostes, en matèria de carreteres, la realització de carreteres i obres annexes, s'ha convertit en un element de preocupació dels ciutadans, en un element de temor, associat, a vegades, a impactes ambientals, a destruccions patrimonials de caire irreversible. I jo crec que la idea de la moció, la idea de la interpel·lació i la materialització de la moció, van en aquest sentit; és a dir, a partir d'aquesta preocupació, a partir del fet que tractam amb una conselleria del Govern balear, una conselleria poderosa, que maneja de l'ordre dels 9.500 milions de pessetes, quasi un 17% del pressupost, sabem que darrera aquesta moció, darrera la interpel·lació de l'altre dia, hi havia tot aquest element de temor i d'experiències amargues d'actuacions, des d'aquesta conselleria, que havien implicat actituds poc respectuoses, actituds destructives, en relació al nostre patrimoni. I sigui dit, de passada -i sigui, dit de passada- que també és curiós que, actuacions d'aquesta conselleria, hagin acabat obligant a la dimissió voluntària del president de la Comunitat autònoma: túnel de Sóller, que no és més que una carretera que passa, o intenta passar, per dins una muntanya.

Ara bé, la materialització d'aquesta moció crec que no és, realment, del tot afortunada, i ho ha avançat el portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, quan ha dit que és una moció insuficient. Jo crec que el Sr. Pons té difícil desdoblegar la seva personalitat i tenir una actuació de caire més general en el Parlament, i evitar traslladar la seva personalitat de president de la Comissió de patrimoni històric-artístic del Consell Insular de Mallorca a aquest Parlament. I si una crítica s'ha de fer a aquesta moció, és que és una moció excessivament plantejada des del tema estrictament patrimonial, perquè, clar, una carretera -en definitiva, una via de circulació entre dos punts- nova, o la modificació d'un traçat existent, té un impacte que va molt més enllà, això és fonamental, del tema dels elements estrictament patrimonials; perquè, clar, per començar, el punt primer de la moció: adjuntar tots els seus projectes a un catàleg amb tots els elements patrimonials; i, aquest catàleg, qui l'ha de fer?, la comissió insular del patrimoni del territori insular afectat?, o l'ha de fer la mateixa conselleria? És més sensat, jo crec, el tema del plantejament d'un impacte ambiental de la zona allà on ha d'afectar la carretera, directament o pròximament; per què?, perquè hi ha elements, zones d'alzinar, zones de pinar, zones d'olivar, zones de marjades, etc., que, la veritat -o d'horts- no són estrictament patrimonials. L'element patrimonial crec que sempre ha d'implicar un element de catalogació prèvia, que, a través del municipi, o del consell insular, o de l'organisme que sigui, sabem que aquells elements són considerats patrimoni, perquè no podem tenir un plantejament absolutament general que tot és patrimoni, perquè, aleshores, si tot ho és, acabarem que no protegirem res.

Per tant, l'element patrimonial, l'hauríem d'emmarcar dins un element d'impacte ambiental general. Pot afectar a un element patrimonial, o pot afectar, de manera irreversible, a un element estrictament paisatgístic o una zona boscosa, que pot tenir tant de valor o més que un element patrimonial.

El segon punt, si no es matisa, crec que té un caràcter que és de difícil viabilitat; hem de presentar, en tots els casos, els projectes d'obra a la comissió del patrimoni històric-artístic del consell insular respectiu?, estam disposats a haver-nos de pronunciar sempre, en el consell insular, a analitzar tots els projectes d'obra, a veure quins elements patrimonials ens diuen que té?, a investigar els elements patrimonials que no se'ns diuen, però que sabem que hi poden existir? La veritat és que és una tasca una mica feixuga, i és curiós que, aquesta moció, no hagi tornat a dur, a aquest plenari, un element que vaig avançar, ja fa anys, en aquesta mateixa cambra, que és que el tema del traçat de noves vies, sobretot, hauria d'anar, no acompanyat dels elements patrimonials que puguem trobar a l'antic catàleg elaborat per Josep Mascaró Passarius o als actuals que té el Museu de Mallorca o altres centres de dipòsit cultural, allà on es relacionen els elements culturals, sinó que haurien de fer, abans d'una actuació de caire irreversible -per exemple, la prolongació del traçat de l'autovia d'Inca, des de l'entrada d'Inca fins a la zona de Son Fuster- s'haurien de fer unes prospeccions per descobrir si, en aquestes zones, hi podria haver elements, sobretot, arqueològics, que no estan detectats i que, precisament, aquesta anàlisi serviria per inventariar, o per protegir, si fossin de gran valor, elements que, d'altra manera, no trobarem a cap catàleg patrimonial. Això és un element que crec que falta en aquesta moció.

Després d'aquests dos elements generals es passa a un element subjacent, que jo crec que era, ja, a la interpel·lació, i que avui surt d'una manera explícita en el tema de la moció, que és la famosa, ja, tristament famosa, carretera Deià-Sóller. Plantejar la creació d'una comissió de seguiment d'obres allà on hi hagi una especial densitat d'elements patrimonials és un principi que pot semblar suggestiu, però que, en tot cas, s'ha de matisar, perquè, què vol dir, exactament, una especial densitat d'elements patrimonials?, elements de gran valor?, elements nombrosos de valor més ordinari?, etc.; no s'especifica, no s'ha detallat a la intervenció. La comissió de seguiment; efectivament, existeix, ja, una comissió de seguiment; què no es reuneix amb la freqüència que s'hauria de reunir?, d'acord; ara bé, hem de tenir en compte que parlem d'una comissió, en definitiva, ja existent.

El tema final, el punt quart, és el nou projecte. Bé, ja és un tema que ja s'ha reiterat no sé quantes vegades en aquest parlament i que crec que, després de la desafortunada actuació que s'ha tengut en matèria d'aquesta carretera, és una batalla que es durà una i altra vegada en aquesta cambra i, evidentment, supòs, que amb el mateix resultat, per part del grup majoritari, que en altres ocasions.

Jo voldria dir, per tant, que nosaltres, en principi, estaríem d'acord amb les idees subjacents, amb aquesta preocupació general que informa aquesta moció. La formulació concreta, la veritat és que no l'acabem de trobar del tot afortunada. Creim que no només s'han de fer catàlegs d'elements patrimonials, sinó que, més que catàlegs, hi ha d'haver una avaluació d'un impacte ambiental en tots els elements, patrimonials i no patrimonials; que el consell insular s'ha de pronunciar, no s'ha de pronunciar només la comissió insular de patrimoni històric-artístic, sinó altres àrees dels consells, dins les quals es veuen afectades les matèries que són de la seva competència per aquestes noves carreteres o ampliacions de les existents; creim que dur tots els projectes d'obres a la comissió de patrimoni històric-artístic del consell és una exageració, dur-ho concretament a la comissió de patrimoni històric-artístic; crec que el consell insular s'ha de pronunciar, globalment, com a institució, en una matèria d'una determinada carretera, però no només la comissió de patrimoni històric-artístic, perquè afecta a elements que van més enllà d'aquest àmbit estret.

Per tant, nosaltres, matisant que votam més a favor de la preocupació que de la formulació estricta, donarem suport a tots els punts, exceptuant el punt dos, que crec que la matisació ha d'anar més envant, i ens abstenem, en aquesta matèria, perquè crec que és el consell insular respectiu qui s'ha de pronunciar, no una determinada comissió d'aquest consell insular. Dit això, crec que s'hauria de felicitar el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM per manifestar una preocupació que és compartida per la gran majoria dels ciutadans; crec que el Govern ha de ser molt més sensible en matèria d'actuacions en el tema de carreteres, que ha de tenir una actitud molt més respectuosa amb els elements patrimonials i altres, i que són les amargues experiències dels temps passats, i esperem que no siguin les amargues experiències del present i del futur, les que ens fan tenir una actitud cautelosa, recelosa, desconfiada, d'una conselleria que no s'ha associat, com es feia en el temps passat, amb les millores de vida dels ciutadans, amb poder tenir unes comunicacions més còmodes, sinó que s'ha associat, a vegades, amb actuacions destructives i, en el cas de Sóller, de manera espectacular, amb una actuació de caire delictiu, allà on, fins i tot, la figura del president de la comunitat autònoma ha estat voluntàriament cessada. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. González Ortea té la paraula

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Yo quisiera, antes de entrar en concreto a los puntos presentados por la moción del Grupo Parlamentario Nacionalista-PSM, hacer una exposición general de cómo funcionan las cosas hasta ahora, que yo creo que funcionan razonablemente bien. Creo que funcionan razonablemente bien hasta tal punto que, allá hasta donde a mí me llega la memoria, no hay, por parte de ningún proyecto, de ninguna obra de carreteras, no ha habido, en los últimos veintitantos años, absolutamente ningún expolio de ningún yacimiento arqueológico, ninguno; de ningún bien patrimonial concreto de alto interés, ninguno; de ningún monumento histórico-artístico declarado por alguna de las administraciones que tienen competencia para ello, absolutamente ninguno. De modo que, yo, una afirmación general del tipo de la que, en su introducción, hace el Sr. Pons, el Sr. Pons del Grupo Parlamentario Nacionalista-PSM, que dice que la actuación del Gobierno en materia de carreteras son poco -las actuaciones- son poco respetuosas con el patrimonio, me gustaría que aclarara el alcance concreto de eso. No ha habido ninguna actuación de la Administración de la Comunidad Autónoma en materia de carreteras que haya sido, hasta la fecha, poco respetuosa con el patrimonio. Ha habido, en cambio, notables actuaciones de la Administración de la Comunidad Autónoma en materia de carreteras en favor de la protección de patrimonios afectados, a veces, ni siquiera por las carreteras, pero sí contenidos en su entorno. Hay un sinnúmero de actuaciones en ese sentido, pero, lógicamente, creo que no me corresponde a mí, precisamente, referirme a ellas, porque pudiera parecer que estoy defendiendo el trabajo personal, no sólo el mío, sino el de otros ingenieros que, desde luego, no hacemos poesías, ni estamos al frente de ninguna orquesta pero, créame, Sr. Pons del PSOE, que tampoco tocamos el violón.

En cuanto a lo que decía la moción concreta, quería hacer una exposición general inicial; hasta ahora funciona la cosa de la siguiente manera: hay tres fases, en la redacción de un proyecto y en la ejecución de una obra de carreteras; la primera, una fase de planeamiento, después una fase de proyecto y, finalmente, una fase de obra. En cuanto a la fase de planeamiento, lo que es habitual es enviar a la comisión de patrimonio -y el Sr. Pons, ahora al frente de esa comisión, supongo que tendrá, o habrá tenido, oportunidad de recibir, porque, si no estoy muy equivocado, creo que hay algunos planes pendientes de informe de la comisión de patrimonio- se mandan, como digo, a esa comisión para que esa comisión examine, dentro de la franja que se contempla en el planeamiento donde, con posterioridad, se va a redactar un proyecto, se diga, en esa franja, qué afecciones puede haber al patrimonio. Parece que eso es lo lógico; parece que eso es lo lógico porque, donde están los expertos en materia patrimonial, es en la comisión de patrimonio, no, lógicamente, en el departamento de carreteras ni en la Conselleria de Obras Públicas en su conjunto.

Por consiguiente, se envían las franjas; la comisión de patrimonio contesta, señala los elementos patrimoniales que considera de mayor interés, de mayor relevancia y, a continuación, pasamos ya a la fase de proyecto. En la fase de proyecto, además de redactarse un proyecto, se redacta, en virtud de la Ley de carreteras, una evaluación de impacto ambiental. Es habitual, también, que en la evaluación de impacto ambiental, lógicamente, se consulte con los técnicos de la comisión de patrimonio a efectos de valorar el impacto en cualquier elemento patrimonial que haya. En cualquier caso, el proyecto, a partir de los informes que se han recibido a nivel de planeamiento de la comisión de patrimonio, se elabora respetando cuidadosamente todos los conceptos o los elementos que ha señalado, previamente, la comisión de patrimonio, y se procura llevar el proyecto lejos de esos elementos o, por lo menos, sin dañarlos significativamente.

Una vez redactado el proyecto, el proyecto pasa a información pública y, dentro de ese período de información pública, se remite, lógicamente, a los respectivos, en ese momento, *consells* insulares, que son los que tienen la competencia en materia de patrimonio, además de la competencia en materia de urbanismo y, además, competencias en otras materias. Parece también razonable que lo que se haga, por parte de la Conselleria de Obras Públicas, sea remitir el proyecto, como digo, a los *consells* insulares y que los *consells* insulares lo pasen a informe de toda cuanta comisión estimen oportuno, no solamente, o específicamente, de la comisión de patrimonio sino, además, insisto, lógicamente, desde luego, de la de urbanismo, de la comisión informativa correspondiente, etc.; como digo, de todas las que consideren conveniente. Parece que ese es un sistema más razonable que el que pide la moción: que se envíen los proyectos, concretamente, a la comisión de patrimonio.

Por consiguiente, dentro del procedimiento, como digo, hay un primer contacto de la comisión de patrimonio, que es la que aporta todos los elementos patrimoniales que pueden verse afectados por un futuro trazado de carreteras; hay, después, una intervención concreta en la fase de información pública del *consell* insular que, lógicamente, dentro de su informe tiene un peso sustancial, o debe tenerlo, lo que opina la comisión de patrimonio, y, finalmente, y todavía en esa fase, hay un informe, también por motivo de expropiaciones, cuando las hay, que es lo más frecuente, hay una nueva información pública sobre expropiaciones en la que, además, tiene -y el propio proceso de expropiación- en la que, además, intervienen dos estamentos, por decirlo de alguna manera, aunque uno no lo es, simultáneamente: por un lado, el ayuntamiento; el ayuntamiento tiene que estar, por ley, presente en las expropiaciones, y el ayuntamiento, lógicamente, tiene constancia de los monumentos de interés que tiene en su término municipal; conste que todo esto que estoy diciendo, estoy hablando de experiencias que ha habido, es decir, ha habido proyectos de tan poca envergadura o de tan poca relevancia que, ni siquiera, han salido a información pública, proyectos, incluso, de conservación, pero que, a la hora de tratar con el correspondiente ayuntamiento, es el ayuntamiento el que ha señalado: aquí puede haber un elemento patrimonial. Le estoy hablando, el último que recuerdo es el caso de un acceso peatonal al colegio que hay a la salida de Felanitx hacia Porreres; parece que había, se encontraron, algunos restos de cerámica de una villa romana; como podía afectarle de alguna manera, el ayuntamiento nos puso sobre aviso y, lógicamente, y eso ya se hace en la fase de obra, que es la última, se hizo una investigación arqueológica; un arqueólogo, a disposición del cual se pusieron todos los medios que solicitó, hizo las correspondientes catas, examinó la zona y vio, concretamente, que no había una gran afección y, a pesar de todo, se modificó ligeramente el proyecto para que, todavía, en ningún caso, pudiera haber esa afección. Esto, ya, dentro de lo que es el procedimiento de obra.

Ha sido también, en algunos casos ha ocurrido, que, durante la realización de las obras, se ha descubierto que podía haber alguna afección, por ejemplo, en las proximidades de algún poblado talayótico, que, mal excavado o no excavado en su totalidad, pudiera haber alguna afección inesperada cerca de ese poblado talayótico; se han parado las obras en esa zona, se han hecho los correspondientes estudios arqueológicos y, a partir de ahí, se han tomado decisiones. Por eso digo, con la experiencia ya, como digo, de veintitantos años, que, hasta ahora, no ha habido, por parte de ninguna carretera, ninguna, absolutamente, expoliación, de ningún yacimiento arqueológico ni patrimonial o, por lo menos, que lo hayamos sabido y que hayamos sido conscientes de él, hasta la fecha. De manera que este es el procedimiento habitual.

Yo, Sr. Pons, creo que usted tiene una responsabilidad de gobierno, ahora, y le pediría, por favor, que cambie un poco su mentalidad, porque yo creo que esta moción está hecha, un poco, con mentalidad, todavía, de oposición; pero usted, en este tema, no es oposición, usted es gobierno, y yo le rogaría que pusiera usted la mentalidad de gobierno; mentalidad de gobierno significa que, para hacer las cosas, hay que allanar el camino para hacer las cosas, y hay que consensuar lo más posible las posibilidades de hacer las cosas. Sinceramente, creo que el camino es bueno, que el camino es bueno porque tiene todas estas fases en las que hay una verdadera y real intervención de la comisión de patrimonio y en la cual, sus técnicos, los técnicos que ahora dependen de la comisión que usted preside, van a tener todas las oportunidades para intervenir en las sucesivas fases y para hacerlo en contacto con una administración que, créame usted, en ningún caso pretende expoliar nada, porque si no lo ha hecho nunca, no tiene tampoco mucha razón de ser que sea ahora el momento de hacerlo.

La segunda parte de la moción se refiere ya a un tema que hemos discutido muchas veces, que es el tema Sóller-Deià; es el tema que se pone como ejemplo y como estandarte del absoluto expolio de los elementos patrimoniales que tiene una carretera. Yo, a veces, escuchando esto que tantas veces ya he escuchado, y a tantos diputados, en este Parlamento hablar de esto, a mí, algunas veces, me dan ganas de decirles: por favor, pasen ustedes por la carretera, porque me da la sensación de que, aquí, se ha hablado muchas veces de esta carretera sin haber pasado por ella, sin conocer las obras, sin haberse detenido y haberlas mirado con un poco de cuidado y de detalle. No ha habido expolio de elementos patrimoniales en la carretera de Sóller-Deià en los dos kilómetros y medio que se están haciendo; mucho menos, lógicamente, en el resto, que no se ha empezado. No ha habido expolio de elementos patrimoniales. Yo, lo que digo, lo puedo sostener y afirmar, porque el elemento patrimonial al que se le da una importancia extraordinaria han sido los pretilos, de los cuales, la última vez que intervine, ya hablé largo y tendido, y hoy me voy a limitar nada más que a citar; el tema de los pretilos con *esquena d'ase*, estaban expoliados con anterioridad, y esto que digo lo puedo demostrar, puesto que lo demuestran fotografías existentes, una colección de fotografías existentes, anteriores, todas ellas, al inicio de las obras. La expoliación de pretilos es una expoliación constante y continua, como la de tantos otros elementos de las carreteras. En cuanto a los muros, tampoco quiero detenerme hoy, otra vez, a insistir en los diversos tipos de muros que hay, pero las mamposterías que se han afectado no son mamposterías que, en ningún caso, se puedan considerar como un elemento patrimonial de tal singularidad que haya que conservar. Hay muchas mamposterías a lo largo de la carretera y va a seguir habiéndolas, una vez acabada la obra. Por consiguiente, no se puede hablar de graves expolios.

También se ha hablado, en alguna ocasión -eso lo he leído en algún medio de comunicación- yo creo que, insisto, por personas que, o no conocen la carretera, o no han visto las obras, pero que no tienen un conocimiento, por lo menos, preciso y detallado del asunto, que se habían destruido grandes obras de ingeniería hidráulica existentes, o preexistentes, de ingeniería hidráulica popular, por llamarlo de alguna manera. No es verdad, eso es falso, absolutamente falso; las únicas obras, que algunas, efectivamente, se han destruido para rehacerlas nuevas, son obras, simplemente, caños que atravesaban la carretera y que, en alguna, o en la mayor parte de los casos, estaban medio cegados o rotos; también tengo que hablar, en este caso, en primera persona, porque yo sí los he visto sobre el terreno, los he palpado, prácticamente. De manera que, insisto, no hay elementos patrimoniales que estén destruidos en la carretera de Sóller-Deià.

Hay una comisión de patrimonio que es cierto que, durante los últimos meses, no se reunió por unos hechos que todos, las señoras y señores diputados, conocen perfectamente: hay una empresa, esa empresa deja las obras voluntariamente, porque está en una situación económica muy mala por razones ajenas a la obra, pero, en definitiva, deja esas obras, y esas obras sufren una paralización evidente durante una serie de meses; sufren, después, una ralentización derivada de todo lo que ha llovido este invierno, que ha hecho prácticamente imposible trabajar con la seguridad de que las obras que se hacían eran obras que después no iban a fallar, de tal manera que, durante -como digo- todos estos meses, ha habido una notable paralización o ralentización de las obras, y eso, probablemente, ha hecho que, quien tiene que convocarla, no haya convocado esa comisión de seguimiento; pero esa comisión de seguimiento existe, está representado Patrimonio, están representados los ayuntamientos, no están representados -como dice usted en su moción en un párrafo que, desde luego, es...; por eso digo que tiene usted, a mi juicio, todavía, cuando redacta, por lo menos, esta moción, tiene usted un poco de criterio de oposición- cuando dice usted que, en esa comisión, tiene que estar una de las entidades cívicas que han mantenido posiciones de crítica constructiva ante el proyecto y realización de las obras. Sr. Pons, ¿y por qué no pueden estar, también, otras asociaciones o representaciones de personas que están de acuerdo con las obras? Esto, yo creo, insisto, que no tiene, tampoco, demasiado sentido.

De manera que, en conjunto, vuelvo a pedir lo que ya he pedido aquí muchas veces, o que el conseller ha dicho en repetidas ocasiones con motivo de esta interpelación que le hicieron, anterior a la moción, y con motivo de otras comparencias en comisión y en pleno: por favor, dejen que el Gobierno pueda acabar este tramo de dos kilómetros y medio; esperen a ver el resultado definitivo; esperen y vean el resultado definitivo y, después, juzguen y critiquen, y después, también, hablaremos del resto del proyecto que, dicho sea de paso, yo creo que es bastante, muy respetuoso con el entorno, notablemente más sencillo de realizar que lo que se está realizando ahora, que es lo más difícil de todo y que, de todas maneras y si es necesario, modificarlo en función, como digo, del resultado de estos dos kilómetros y medio primeros, pues no habrá ningún inconveniente en modificar todo aquello que se vea y se crea conveniente, y créame, también, que, desde luego, los expertos en patrimonio, los expertos en patrimonio, van a tener mucho que decir en esa obra y en todas las demás, porque es razonable y lógico y porque así -así, Sr. Pons, lo crea usted o no- así ha sido hasta ahora y así ha sido siempre. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Damià Pons del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Primerament vull agrair als grups que donaran suport a la moció el seu suport, evidentment, i, després, fer un comentari a la intervenció del portaveu d'Esquerra Unida i, molt especialment, al portaveu del Grup Socialista que, d'alguna manera, ha recollit i ha retret el que havia fet el portaveu del Grup d'Esquerra Unida i l'ha ampliat. Jo els diria que aquesta moció és allò que vol ser, és a dir, aquesta moció, precisament, es planteja en els termes de reflexionar, d'intentar proposar acords sobre la relació desenvolupament de projectes de carreteres, construcció de noves carreteres, remodelació i patrimoni, i això, evidentment, no vol dir que, amb aquest plantejament específicament dedicat a aquesta qüestió, facem, diríem, deixadesa de l'altre aspecte important que és la relació construcció de carreteres o remodelació de carreteres amb impacte paisatgístic. Evidentment que donam per suposat que aquesta iniciativa que nosaltres, avui, presentam aquí, no tan sols implica, sinó que, fins i tot, reforça, la necessitat d'incrementar la vigilància d'aquesta relació impacte paisatgístic-carreteres.

Evidentment, no és que la moció sigui insuficient, sinó que la moció fa, diria jo, insistència en un punt en què, fins i tot en aquells projectes que hi ha estudis d'impacte ambiental, se sol deixar de banda l'aspecte que fa referència a l'impacte sobre els elements patrimonials; és a dir, és bastant habitual que es facin estudis d'impacte ambiental en els quals els elements patrimonials són deixats de banda com uns elements marginals i de segon ordre i, precisament, l'objectiu d'aquesta moció és posar-los en un primer ordre, igualment com hi han d'estar els elements estrictament paisatgístics.

El Sr. Pons del PSOE demanava qui ha de fer el catàleg. Evidentment, l'ha de fer la mateixa empresa, en aquest cas concret la Direcció General de Carreteres, a l'hora de presentar un projecte, igualment que, quan es fa un projecte d'obra sobre un determinat solar d'un determinat espai, s'encarrega a l'empresa que ha de construir en aquell solar un edifici que, prèviament, faci prospeccions arqueològiques, si és que, des del punt de vista de Patrimoni, es considera oportú que siguin fetes. Per tant, es demana que, dins el projecte, sigui la mateixa entitat promotora de la carretera qui adjunti aquest catàleg. Hi ha un fet clar, que és el cas de la carretera Deià-Sóller. En un primer projecte de la carretera Deià-Sóller, si no vaig equivocat, no hi ha cap catàleg d'elements patrimonials adjuntat; amb posterioritat, perquè hi ha una demanda d'aquest catàleg, és la mateixa Direcció General de carreteres que el fabrica, aquest catàleg, l'encarrega i li adjunten el projecte; per tant, aquest seria, una mica, el tràmit habitual, repetesc, un tràmit que s'ha de complementar amb l'estudi de paisatge, d'impacte paisatgístic que, en cap moment, jo voldria que aquesta moció pogués donar peu a interpretar que se'n pot prescindir.

La qüestió de si les comissions de patrimoni insulars han de dictaminar sobre els projectes de carretera; a les comissions insulars de patrimoni, cada vegada que hi ha reunions de la ponència tècnica i de la comissió, posteriorment, hi arriben una gran quantitat de temes, desenes i desenes de temes, que, en moltes ocasions, són d'una intranscendència molt major que la que produeixen aquestes carreteres i, per tant, no veig, gens ni mica, desgavellat, que es pugui proposar aquesta qüestió.

En referència a la intervenció del representant del Partit Popular, jo li diria que el panorama que ha descrit de com ha funcionat, fins ara, el departament de carreteres del Govern balear a l'hora de dur endavant els seus projectes en relació a les comissions insulars de patrimoni, en aquest moment, o a la comissió de patrimoni d'àmbit balear que hi havia abans, m'ha semblat un panorama molt idíl·lic, un panorama que, fins i tot, m'ha semblat, gairebé, acceptable, però, per la documentació, els papers i les informacions que jo he pogut anar acumulant, la veritat és que m'ha semblat que s'assemblava molt poc a la realitat. A la interpel·lació de fa unes tres setmanes, en la meua intervenció vaig esmentar tot un llarg enfilall de casos concrets, en el qual allò que havia funcionat era que Patrimoni s'havia assabentat d'un projecte de carreteres que podia afectar elements patrimonials per premsa, o a partir de denúncies presentades per entitats o particulars. Aquesta ha estat, em sembla, a mi, la tradició d'aquests anys anteriors, si bé he de confessar que semblen insinuar-se, aquests darrers mesos, canvis a l'horitzó, concretament en referència a la Comissió insular de patrimoni del Consell Insular de Mallorca, però la tendència que jo vaig documentar llargament, i al diari de sessions em remet, fa tres setmanes, més aviat era que, fins i tot, quan la comissió de patrimoni era part del mateix Govern balear, entre la Conselleria d'Obres Públiques i el seu departament de carreteres i la comissió de patrimoni, hi havia incomunicació i molt de silenci administratiu.

D'altra banda -i ja he d'acabar- el Sr. González Ortea ha fet referència, en diverses ocasions, al fet que aquesta moció semblava elaborada i proposada des d'una mentalitat d'oposició, i ha donat per suposat que, quan hi ha una mentalitat de govern, aquesta mentalitat de govern és universal i se situa més enllà del color polític i més enllà de les sensibilitats que cada particular i cada grup pugui tenir. Jo crec que no; de governar, n'hi ha de moltes maneres i n'hi ha unes, de maneres, que jo crec que són, afortunadament, diferents, en aquest aspecte concret, a les que ha manifestat el Partit Popular al llarg de molts d'anys; per exemple, donar entrada a la participació d'entitats cíviques que, moltes vegades, tenen experts en patrimoni, que, fins i tot, tenen una, jo diria, categoria científica equiparable als mateixos serveis de l'administració, no pot ser un reflex d'una mentalitat d'oposició, sinó que és el reflex d'una altra manera de governar que dona entrada a les aportacions positives que, des de la societat civil, es puguin anar fent i que, en bona lògica, sembla que no s'han de desapropiar i s'han d'integrar dins la dinàmica de presa de decisions que l'administració pugui impulsar. Per tant, li he de dir que res de mentalitat d'oposició, sinó una mentalitat política que du a fer les coses d'una determinada manera, s'estigui en el govern o s'estigui a l'oposició.

I per acabar, ja, la comissió de seguiment; altra volta m'ha dit, vostè, que la comissió de seguiment no s'ha reunit perquè no hi ha obres. Si no vaig errat, i jo a la carretera Deià-Sóller...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, senyor; ara mateix, Sr. President- ...jo, la carretera Deià-Sóller l'he recorreguda, l'he recorreguda acompanyat de molta gent, de gran part dels membres de la Ponència Tècnica de Patrimoni en el Consell Insular de Mallorca, i li puc assegurar que, tots ells, representants d'entitats públiques, representants d'organitzacions, l'opinió que se'n despenia de les valoracions i de les converses no era, gens ni mica, positiva, i si la Comissió de Seguiment no s'ha reunit aquests darrers mesos no és perquè no es facin obres, sinó perquè algú no la deu voler reunir, perquè aquests darrers mesos sí que s'han fet obres a la carretera Deià-Sóller i, per tant, en bona lògica, aquesta comissió de seguiment, havent-hi el grau de conflictivitat i de debat que hi ha hagut, el normal hauria estat que hagués fet visites a peu d'obra i hagués reflexionat sobre allò que es feia. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica... Sí, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS (Grup Parlamentari Socialista):

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Això de les carreteres jo crec que és una mica, però al revés, com aquella falla que conta que ve el llop; el llop no avisaven que venia, però arribava, es feien unes obres, es trobaven amb uns impactes; la carretera de Deià-Sóller no l'ens hem inventada, amb tots els seus problemes, en aquesta cambrà; qualche cosa ha passat. Jo no deman, evidentment, que siguin músics, poetes, assagistes o traductors, els enginyers actuals; de totes maneres voldria recordar que el Sr. Miquel Forteza va ser enginyer des de l'any 1940 fins a l'any 1958, en l'època més dura del franquisme, i és un personatge cultural important. Jo voldria, per tant, que els enginyers actuals, responsables d'obres públiques, tenguessin aquesta sensibilitat i els poguessin dedicar, el dia de demà, els carrers i monuments pertinents sense haver-nos d'empeguir. Jo crec que la moció que ha presentat el Grup Parlamentari Nacionalista-PSM responia a aquest temor: el llop ha arribar, no ens han avisat; no ens diguin ara que no hi ha llops, perquè n'hi ha hagut.

Hi ha, crec, un error en el plantejament de la moció, i és preocupar-se dels elements patrimonials que podria afectar la carretera i deixar de banda que les carreteres situades, sobretot, a zones com ara la Serra de Tramuntana, per elles mateixes, una vegada reformades, han de ser un element patrimonial; no ha de ser un element d'impacte ambiental, que crec que la batalla de la carretera Deià-Sóller va començar per aquí: el projecte, la idea que es tenia d'aquesta nova carretera, era una aberració, un impacte ambiental per ella mateixa, hagués destruït o no hagués destruït absolutament res, i, en conseqüència, crec que, d'aquest temor, ve una moció que, ja dic, crec que la formulació no acaba de ser del tot afortunada. Creim que dins l'impacte ambiental, l'impacte ambiental és una visió global, general, dins el qual hi ha els elements patrimonials pertinents.

I, una altra vegada, tornam a ser allà mateix; el Sr. González Ortea deia -no vull fer, ara, debat amb ell, perquè no em correspon- "no s'ha destruït cap jaciment arqueològic", i la pregunta és elemental, Watson, o elemental, José María: com podem saber si hem destruït o deixat de destruir, si mai s'han fet les prospeccions arqueològiques que, reiteradament, hem demanat aquí? No em digui que han treballat damunt el catàleg del Sr. Mascaró o el catàleg que hi ha avui...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, se cenyeixi, per favor, a la moció que ha presentat el Grup Parlamentari Nacionalista- PSM.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, senyor, m'hi cenyiré.

...perquè és evident que, d'allò que no se sap res, d'allò que no es coneix, d'allò que no se sap, senzillament, si existeix o no existeix, no podem dir si ho hem protegit, ho hem respectat o ho hem destruït; senzillament no hem sabut el què; i aquestes prospeccions, el cas més clar va ser que, quan estaven en marxa les obres de l'autopista d'Inca, ho vàrem reclamar; no s'ha volgut fer. Avui no es planteja, però recordin que és una assignatura pendent en relació a la construcció de carreteres noves o ampliació de les existents, que queda pendent si volen ser, realment, respectuosos, perquè, d'aquests jaciments, mai no podem saber si les varem destruir, perquè mai no haurem tengut constància de la seva existència.

En aquest sentit, amb les matisacions que hem fet, donarem suport als punts que hem manifestat, exceptuant el segon, en el qual continuam mantenint l'actitud d'abstenir-nos. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Muchas gracias, Sr. Conseller. Perdón. Sr. Presidente. Sr. Pons del PSOE, aunque, efectivamente, no tenemos que debatir usted y yo, no me queda más remedio que hacerle dos consideraciones; primera, los ingenieros de carreteras, al menos los que yo conozco, no trabajan para que les hagan monumentos en las calles, trabajan para mejorar la vida de los ciudadanos haciendo buenas carreteras, que esa es su primera obligación y por la que les pagan y alimentan a su familia; otra cosa es lo que hagan en sus horas libres, que cada uno es muy dueño de hacer lo que quiera.

En cuanto a que no se ha expoliado ningún yacimiento arqueológico, Sr. Pons, usted no tendrá constancia; yo la tengo, en los últimos veintitantos años; i eso de que no se hacen prospecciones arqueológicas, claro, no se hacen a tontas y a locas, pero para eso se trata con las personas que tienen la competencia adecuada para decir si ahí puede haber, o no puede haber, algún yacimiento arqueológico, y de esas hay cantidad; pregunte usted al Sr. Rosselló Bordoy, por ejemplo, al que nos hemos dirigido, en muchos casos, con anterioridad, y a otra personas expertas, entendidas en arqueología, entre ellas el llorado Sr. Mascaró, que, desgraciadamente, se nos ha ido, y a quien aprovecho, por cierto, para rendir un homenaje, ya que estamos hablando de patrimonio -supongo que en eso estaremos todos de acuerdo- desde esta tribuna. Efectivamente, muchas veces hemos usado sus catálogos, muchas veces; sus mapas de Mallorca y de Menorca están tremendamente sobados por el uso en el departamento de carreteras, porque siempre han servido, al menos, como primera noticia sobre las posibilidades de afectar o no algún elemento patrimonial de, como digo, las islas de Mallorca y de Menorca.

Bien, en cuanto al Sr. Pons, a usted es a quien, en realidad, me tocaba contestarle ahora. Me dice usted que se hace un catálogo en Deià-Sóller; después que se hace un segundo proyecto y ante las presiones... No, no, Sr. Pons, no. Mire usted, el catálogo de elementos, presuntamente, patrimoniales, en realidad no se hace como tal; lo que se hace es un informe, que yo traje aquí, la legislatura pasada, en alguna de las incontables veces que hemos hablado de Sóller-Deià, traje aquí un informe hecho por el experto de la Comisión del Patrimonio; por cierto que, entonces, dependía de la Conselleria de Cultura; usted dice "antes las relaciones eran distintas"; no, mire usted; el experto de la Conselleria de Cultura que estaba en esta comisión fue, e hizo, por cierto, un inventario del cual deduce -y yo otras veces lo he leído; hoy no lo he traído- deduce que, en el casi 100% de las actuaciones, no hacemos ningún destrozo patrimonial sensible. Y, si quiere, le remito este informe, si usted no lo tiene, y lo podrá comprobar. Por eso me resisto a que me diga usted, o me diga alguien, que hemos machacado elementos patrimoniales. No es cierto. No es cierto, y el propio representante de la Comisión de Patrimonio lo dice.

Y yo, respecto al (...) anterior, claro, yo tengo aquí una nota de los últimos proyectos que se han mandado, pero, claro, la verdad es que es de los últimos porque los pedí de los últimos. De todas maneras, yo creo que es anterior; no recuerdo la fecha en que se traspasa al Consell Insular de Mallorca, que se traspasa el patrimonio, pero yo creo que otros proyectos los vio, en su día, la Conselleria de Cultura, porque seguíamos, exactamente, el mismo sistema. Por ejemplo, la variante de Sta. Margarita, que se envió el 6 de abril de 1994, yo creo que debió ser a la Conselleria; aun no tenía, el Consell Insular, la competencia de patrimonio; es el más antiguo que tengo. Tengo aquí la autopista central Inca-sa Pobla, del 2 de abril de 1995; la variante de Vilafranca, que ya es de enero de 1996... Luego ya son de 1996: la de Son Ferriol, Casablanca, el tramo segundo de Capdepera, el desdoblamiento Arenal-Llucmajor, y evaluaciones de impacto ambiental últimas; el acceso a Alaró, el cual usted ha mencionado como una posible, también, expropiación del célebre *Pont Trencat*. Sí, usted se ha referido antes a algunos problemas que ha tenido, y ha puesto como ejemplo Alaró; supongo que se refiere al nuevo acceso a Alaró i al *Pont Trencat*. Yo creo que eso, con toda modestia pero con toda firmeza, que eso, lo que pasa, es que los que vieron esos planos no los entendieron. El proyecto ni se ha modificado, porque el *Pont Trencat* no queda afectado, en absoluto, por el trazado. Lo que pasa es que, claro, hay que saber leer planos, pero no queda afectado en absoluto, en absoluto; y el proyecto no se ha modificado. Podemos discutir los planos, verlo sobre los planos, replantearlo en el terreno y comprobar que eso es así.

Bien, eso en lo que se refiere a ese panorama idílico que usted dice. Yo creo que lo ha habido siempre, lo ha habido siempre, creo que lo ha habido siempre; probablemente, y en eso tiene razón el Sr. Pons, porque hay toda una tradición que viene de mucho tiempo, de una notable preocupación por el patrimonio y, aunque el Sr. Pons desprecie, a partir del Sr. Miguel Forteza o del Sr. Antonio Parietti -me parece que es el último que cita, que es de los años 60- desprecia todos los que vienen a continuación, hubo, a continuación, personas muy responsables y de mucha altura en ese tema, y que se preocuparon muchísimo por el patrimonio, y estoy hablando, por supuesto, de los que me antecedieron.

En cuanto a que ustedes lo que tienen es otra forma de gobernar, no, yo no me refería a eso. Yo, cuando le decía lo de -como se dice ahora- que cambie el chip de la oposición al gobierno y le lea un párrafo, lo que me hacía gracia del párrafo no es que diga usted que entren entidades cívicas, sino que entren entidades cívicas críticas con la obra o con el proyecto. Eso es lo que me hacía gracia, del asunto. ¡Hombre! yo digo: bien que entren entidades cívicas, pero pueden entrar todas, las críticas con el proyecto y las que estén de acuerdo; por ejemplo, habrá asociaciones de transportistas que, no sé, creo que fue usted o no sé si algún otro diputado, se ha referido a que se hacen carreteras para que pasen autobuses de dos pisos; bueno, pues a lo mejor resulta que también hay que darles audiencia a los señores que se ganan la vida, y la hacen ganar a mucha gente, con autobuses -yo, de dos pisos, no sé, la verdad es que he visto muy pocos, pero, desde luego, con autobuses- con coches alquilados para turistas, etc.; de eso sí he visto mucho y, efectivamente, efectivamente, yo creo que, en estas islas, tengo el convencimiento personal, yo creo que el Gobierno, desde luego, sin ninguna duda, parte del reconocimiento de que es necesario adecuar las carreteras y acomodarlas a un tráfico que es un tráfico no solamente local, el nuestro, el de los que residimos aquí, sino también el de las personas que vienen y que quieren disfrutar, también, con tranquilidad, con seguridad, con comodidad, del paisaje y del entorno, y que eso significa una mejora del nivel de vida para todos y que eso, creo, es un buen trabajo e importante. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. I acabat el debat, passarem, seguidament, a la votació que, a tenor de les intervencions, sembla que s'ha de fer votació separada. Hi ha algun portaveu que vulgui indicar...? Sí, Sr. Pons del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Sr. President. Bastaria separar la votació del punt dos de la resta. Per tant, podríem votar conjuntament u, tres i quatre.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha alguna petició més?

EL SR. PASCUAL I RIBOT:

Sí, gràcies, Sr. President. Demanaríem votació separada del punt tres.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a votar, primer, el punt número u i el punt número quatre.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt número u i del punt número quatre, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? No n'hi ha.

Vots a favor, 27; en contra, 29; cap abstenció. Per tant, queden rebutjats aquests dos punts de la moció.

Passam a votar el punt número dos.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? Poden seure, gràcies.

Vots a favor, 9; en contra, 29; abstencions, 18. Queda rebutjat, també, el punt número dos.

I passam a votar, íntegrament, el punt número tres de la moció.

Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure, moltes gràcies.

Vots a favor, 25; en contra, 31; cap abstenció. Queda rebutjat, també, el punt número tres.

II.2) Moció RGE núm. 2539/96, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures de prevenció i inspecció de la sinistralitat laboral de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm 1371/96.

I passam a la següent moció que figura a l'ordre del dia, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures de prevenció i inspecció de la sinistralitat laboral de les Illes Balear. Sra. Margalida Thomàs, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Ara comentàvem que tornariem a quedar poquets, en aquesta sala, a l'hora de discutir aquesta moció, però la veritat és que estam una mica acostumats, perquè, no sé per què, sempre ha coincidit que, quan sortim o feim mocions d'aquest estil, hi ha bastant d'abandó.

Bé, aquesta moció reprèn el debat sobre sinistralitat laboral, que va ser motivat per la interpel·lació presentada pel nostre grup dia 23 d'abril, i que va motivar que el Sr. Conseller d'Economia, el Sr. Matas, explicàs els seus plans per dur a terme l'aplicació d'aquesta llei i, més concretament, respecte de la Direcció General de Treball. Recordam les mesures que va explicitar; recordam, també, la proximitat de les dates d'aprovació de la llei i de les recents transferències al Govern balear, i també recordam com s'esmentava la necessitat o la manca, encara, de reglaments que han de desenvolupar aquesta llei. Per tant, conscients de totes aquestes limitacions, presentam la moció següent, per desenvolupar accions concretes que sí es poden fer, que sí es poden programar i que, a partir d'ara mateix, poden significar el desenvolupament d'allò en què més insisteix la Llei 31/95, de Prevenció dels riscos laborals.

Així, la primera part de la moció fa referència a l'article 54 d'aquesta llei, on es remet a la Llei 13/95, de Contractes de les administracions públiques, per a la determinació de les limitacions a la facultat de contractar amb l'administració de qui hagués estat condemnat per delictes contra la seguretat i higiene en el treball, o per infracció administrativa molt greu en matèria de seguretat i salut laboral. Aquesta prescripció planteja, per tant, el coneixement, per part del Govern balear i, en concret, la seva direcció de treball, de les resolucions sancionadores que afectin, en el seu àmbit, a les empreses contractants, per la qual cosa proposam que s'estableixi la necessària coordinació interadministrativa dels diferents òrgans del Govern balear, de les seves conselleries i, a la vegada, d'aquestes amb la inspecció de treball, per tal de dur a terme el compliment d'aquest article 54, i que s'haurien d'arbitrar les mesures adients perquè, igualment, afectàs a totes aquelles empreses públiques dependents de les distintes conselleries del Govern balear. Ha de donar-se assessorament, col·laboració i assistència necessàries per al compliment, per part de les administracions locals i els consells insulars, també, per al compliment de l'article 54 en tot allò que fa referència a contractacions administratives. Per tant, aquesta col·laboració interadministrativa, que afavoreixi l'intercanvi d'informació i col·laboració en tasques de formació, com explicava el Sr. Matas, pensam que s'ha de fer, sobretot, en tasques de prevenció i, en bona mesura, és aquesta aplicació de l'article 54 de la Llei 13/95.

En segon lloc, el text de la moció fa referència a la limitació temporal en el desenvolupament del pla d'actuació, que es concretaria en dues mesures concretes; per una banda, la cooperació i assistència que l'Administració de la Comunitat Autònoma ha de donar als ens locals, ve prevista per l'article cinquè, primer, apartat A, de la Llei 13/95. S'ha de donar a la consecució dels objectius de la política preventiva en el marc competencial de cada administració i, per tant, s'ha de fer l'ordenació permanent d'aquelles mesures de cooperació i assistència, amb determinació clara i concreta dels objectius a cobrir per les actuacions administratives a desenvolupar. Aquesta obligació no podria quedar només oberta, en les paraules del Sr. Matas, quan, en el debat del 23 d'abril, parlava de conscienciar, d'una major sensibilització, dels riscos laborals en els ens locals. Nosaltres pensam que, només conscienciar d'aquesta major sensibilització, és totalment pobre, no dona peu a actuacions concretes i, en canvi, proposam concretar en acords o convenis els compromisos permanents d'actuació.

Aquesta actuació de l'Administració autonòmica amb els ajuntaments, ha de dirigir-se a garantir l'estricta compliment de la normativa preventiva en l'execució, pels ens local, de la gestió de les competències que tinguin delegades o correspongui la seva execució, així com la prestació de la cooperació i assistència necessària en l'exercici eficaç de les pròpies competències; per tant, s'haurien de conèixer els plans d'actuació municipals que s'hagin d'anar creant. Aquesta actuació, aquesta col·laboració, també hauria de recollir, no només mesures generals d'actuació, sinó actuacions especials que es desenvolupin a sectors específics en l'àmbit territorial de cada municipi o comarca o diversos municipis; en aquest sentit parlam d'actuacions especials que s'haurien de dur a les zones d'Inca amb el tema de la pell, de la marroquineria, o a les zones de Manacor o Menorca, en temes de bijuteria, o actuacions especials en temes d'hosteleria en els distintes ajuntaments turístics. Així, per tant, els plans de protecció que es plantegin per als treballadors i treballadores públics.

Finalment, l'article 14.1 de la Llei 31/95 obliga, igualment, a les administracions públiques a la vigilància del deure de protecció en matèria de seguretat laboral respecte d'aquests treballadors i treballadores públics. A aquesta finalitat correspondrà, per tant, la planificació de mesures de protecció de la salut dels empleats i empleades públics, amb la participació dels seus representants d'organitzacions sindicals, com diu l'article 5.1, apartat B. En aquest sentit, per tant, proposam -la darrera part de la moció- la creació de plans de prevenció en l'àmbit de l'Administració de la Comunitat Autònoma i, aquesta planificació preventiva, hauria d'adaptar-se a la seva estructura organitzativa; per tant, s'hauran d'arbitrar instruments de coordinació entre els diferents òrgans de l'Administració autonòmica i les seves empreses públiques, juntament amb la representació del personal. Pensam que l'Administració de la Comunitat Autònoma ha d'atènyer-se a les mesures de control de la normativa de prevenció de riscos laborals per aquelles empreses o entitats amb les quals es contracti o subcontracti la realització d'obres o serveis.

Pensam que és cert que hi ha hagut..., encara manca molt de desenvolupament de la Llei 13/95, però les mesures que proposam en aquesta moció, són mesures que poden dur-se a terme ja, i que, per tant, pensam que el sentit de la moció és aquest caràcter exemplificatiu que ha de tenir l'Administració autonòmica, el Govern balear, tant per ell mateix respecte dels seus empleats i empleades i treballadors públics, com respecte de les relacions amb les administracions locals i insulars, que seria allò que proposam en aquesta moció, i per a la qual reclamam el vot favorable de tots els grups parlamentaris. Moltes gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Com ja vàrem dir en la interpel·lació que es va presentar en aquest parlament el passat 23 d'abril, la millor forma d'evitar el gran nivell de sinistralitat que es produeix a la nostra comunitat, és que les empreses realitzin una bona labor preventiva sense escatimar en els mitjans de seguretat en el treball, i que l'administració realitzi una rigorosa labor inspectora i sancionadora, vetllant perquè es compleixin les normatives de seguretat en matèria laboral. Per modificar aquesta realitat hi ha d'haver una estreta col·laboració entre les administracions públiques i amb les empreses privades. L'assessorament i la col·laboració són les millors formes que té el Govern per poder prevenir aquesta sinistralitat (...), així com donant exemple i elaborant, els seus funcionaris juntament amb els representants dels treballadors, plans de prevenció. Per tant, el Grup Mixt donarà suport a aquesta moció presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida perquè consideram que les estadístiques en matèria de sinistralitat laboral a la nostra comunitat són preocupants, cal començar a rectificar les tendències d'aquestes dades aplicant les corresponents mesures correctores. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta moció posa de manifest com les transferències de competències a les comunitats autònomes poden millorar un servei públic. En aquest cas, parlem de la prevenció de riscos laborals. Amb la moció es concreten algunes de les actuacions que s'haurien de començar a emprendre en compliment de la Llei 13/95 de prevenció de riscos laborals. Detallen tres qüestions que el Grup Nacionalista-PSM considera molt positives i, per tant, votarà afirmativament. Aquestes mesures, unes són preventives i altres impliquen l'increment de mesures exemplificadores, és a dir, l'aplicació de la llei, fins i tot, en la capacitat sancionadora, és important, com preveu el primer punt, que totes les administracions públiques per tal de poder complir la llei tinguin coneixement dels infractors i no (...) obres amb infractors de la Llei de prevenció de riscos laborals. Entenem que totes les administracions públiques, administracions de les comunitats autònomes, conselleries, empreses públiques, consells insulars i ajuntaments, seria molt positiu que tenguessin una llista, actualitzada periòdicament, de totes les empreses que han estat infractores molt greus en matèria de seguretat i salut laboral.

El segon punt, en els seus dos apartats, també ens pareix molt positiu. És imprescindible col·laborar amb les administracions locals mitjançant l'establiment de convenis per tal de fomentar l'educació en la seguretat i salut laboral i el compliment de la normativa. Quant al punt b) de l'apartat 2, simplement es tracta de predicar amb l'exemple, les administracions públiques han de ser les primeres en complir la llei. Per aquests motius és evident que donarem suport als dos punts d'aquesta moció. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Mesquida.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, vull dir que el Sr. Pere Palau i jo no estàvem en conxorxa perquè aquest error, al pitjar el botó, ha fet entrar un parell més de diputats a la sala i ara em podran escoltar. Després, vull dir a la Sra. Thomàs que ha fet com els capellans. Els capellans, habitualment, renyen als que van a missa per culpa dels que no hi són. Efectivament, molta gent se n'ha anat però hem hagut d'aguantar aquí la renyada dient que això no interessa a ningú...

Bé, en definitiva, vull començar anunciant el nostre suport a aquesta moció presentada per Esquerra Unida, si bé m'agradaria emprar una miqueta del temps, breu, de la intervenció en una sèrie de comentaris. No fa molts dies, el Grup d'Esquerra Unida va presentar una interpel·lació referent a les mesures de prevenció i inspecció de la sinistralitat laboral un cop transferides les competències a la Comunitat Autònoma. En aquells moments, ja vàrem assenyalar que estàvem parlant d'una matèria recentment regulada per llei, la llei ha entrat en vigor fa tres mesos, poc més de tres mesos, i vàrem comentar també que l'assumpció de competències per part del Govern balear també era molt recent amb un decret d'assumpció del 7 de març del 1996. Això vol dir que estam davant una matèria nova i que pràcticament tot està per fer. La moció presentada pens que és una moció suficient, si bé pensam que s'hagués pogut marcar fites més ambiciosos. Es fa referència a que l'Administració de la Comunitat Autònoma desenvolupi una efectiva actuació d'assessorament, vigilància i control de la prohibició que tenen les administracions públiques de Balears de contractar amb les persones condemnades per la comissió d'infraccions (...) en matèria de seguretat. Aquest aspecte, que com s'ha dit ve recollit a la Llei de prevenció, així ho recull l'exposició de motius, la finalitat de la Llei és fonamentalment, com es va dir aquí, pedagògica. Jo voldria remarcar que es parla que les persones condemnades..., voldria fer notar el fet que es produirà una aplicació molt lenta d'aquest tema perquè hi haurà segurament recursos, una intervenció dels tribunals i fins que arribem a la possibilitat d'aplicació d'aquest article poden haver passat molts de mesos. També voldria assenyalar el fet que les administracions es troben amb moltes dificultats a l'hora d'aplicar, concretament, aquest apartat de la Llei de contractes i s'ha d'acudir, desgraciadament, al fet d'haver de demanar a les empreses una declaració jurada negativa. Crec que si s'aconsegueixen aquests mitjans de coordinació entre les administracions, podria ser una cosa molt interessant.

La inspecció de treball té una funció de vigilància i control. El primer punt de la moció fa referència a aquest fet. Volia dir que la Llei tracta aquest tema al final i incideix molt en els temes pedagògics, fins i tot, com deia abans, la inspecció de treball té una funció evidentment sancionadora però també té un caràcter formatiu per assessorar a les empreses i als treballadors sobre la manera de complir la llei. Pens que a una primera fase d'aplicació d'aquesta llei, possiblement, no es donin molts casos d'infraccions molt greus, no s'hagi de fer ús d'aquest manament legal i sí s'hagi d'incidir, sobretot, en la matèria d'informació i d'assessorament. Evidentment, quan s'hagi visitat a una mateixa empresa i s'incompleixin sistemàticament, o la segona vegada, els dictats en matèria de prevenció, lògicament, s'ha d'entrar dins una dinàmica sancionadora. Després, la moció contempla instar el Govern a desenvolupar les accions necessàries en la cooperació i assistència tècnica cap als ens locals, mitjançant convenis o acords de col·laboració. Consideram oportú aquest punt, ja vàrem fer una referència de la necessitat de dur a terme col·laboracions interadministratives per tal d'afavorir intercanvi d'informació i col·laboració en tasques de formació.

Per acabar, el darrer apartat de la moció fa referència a la protecció dels empleats públics de la Comunitat Autònoma i de les entitats locals. Evidentment, també hi estam d'acord, si bé voldríem manifestar l'oportunitat d'haver assenyalat un termini o una data de compliment. És evident que la fixació d'un límit temporal, per exemple, dient que al cap d'un any totes les empreses públiques tendran un pla de prevenció hagués donat molta més efectivitat a la moció. Tornant al que he dit abans fent una crítica constructiva a la moció presentada, vull assenyalar, per acabar, aspectes, que haguessin pogut cabre dins la moció o sinó dins les pròximes mocions (...) al pròxim període de sessions, impulsar des del Govern, a través del diàleg amb els interlocutors socials, l'elecció del delegat de prevenció, planificat en el temps i en l'espai actuacions de formació tant pel delegat de prevenció com pels empresaris, realització de mòduls educatius per part de la conselleria corresponent, -en aquest cas, no sé si hauria de ser Cultura o la Conselleria d'Economia perquè també té competències en aquesta matèria-, i fixació de terminis per tal de tenir culminats els mapes de riscos sectorials. També s'hagués pogut instar el Govern a la redacció d'un pla especial de vigilància, crec que és molt important, i control de les mesures de prevenció dins les petites i mitjanes empreses. En definitiva, he volgut posar de manifest en la meua intervenció, salvant la coincidència amb els plantejaments de la moció d'Esquerra Unida, la gran quantitat de feina que hi ha per fer i, en aquesta matèria, la necessitat de posar molt imaginació per dur-la a terme. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Andreu Charneco.

EL SR. CHARNECO I FIDEL:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. En el Grupo Popular hemos leído, con cierta sorpresa, la moción presentada por Izquierda Unida. Se trata de una moción referida a la Ley de medidas en materia de sinistralidad laboral que, en líneas generales y simplificando, viene a decir, en primer lugar, que el Gobierno cumpla la ley en lo que respecta a contratar con personas condenadas por el incumplimiento de la misma. En segundo lugar, dice que se desarrolle la cooperación con los ayuntamientos y, en tercer lugar, la creación de planes de prevención con la presencia de sindicatos. Los tres puntos son exigencias legales, es decir, los tres puntos son de obligados cumplimiento. Ahora estamos debatiendo una moción que, como saben sus señorías, sólo tiene valor moral como refuerzo de una ley que tiene valor y fuerza jurídica. Pero, además, nuestra sorpresa viene porque esta moción se plantea antes de que la ley esté completamente en vigor, por ejemplo, la imposibilidad de que el Gobierno contrate con empresas sancionadas por incumplir la ley, esto sólo se podrá aplicar una vez que haya sanciones por incumplimiento y sólo se puede incumplir cuando sus prescripciones, muy generales, sean desarrolladas en los reglamentos correspondientes, que son unos 40, y que por lo complejo de su redacción van saliendo muy lentamente. Por lo tanto, ahora hablaremos punto por punto, pero, faltaría más, el Grupo Popular apoya esta moción en el fondo porque es, ni más ni menos, que apoyar el cumplimiento de la ley. En cambio la forma me parece bastante poco afortunada porque simplemente se trata de hacer una moción que diga que se cumpla la ley lo cual, bajo mi punto de vista, no deja de ser absurdo. Quienes queremos que se apliquen las medidas previstas podíamos exigir la fuerza de la ley, no la de una moción, y sepa que la ley está y se cumplirá. Por lo tanto, permítame que le diga que igual que se presenta una moción que pretende obligar al Govern a cumplir con la Ley de prevención de accidentes laborales, podríamos aprobar otra que obligue a que se cumpla con la de contratos, otra con la de financiación y así sucesivamente pasando hasta por el Código de Circulación.

Únicamente veo una cierta coherencia en el segundo punto. La ley prevé que se colabore con los ayuntamientos en aplicación de estas medidas, y la moción plantea que se mediante convenio. Nos parece una forma interesante y viable. La participación de los trabajadores, este último punto de su propuesto no sólo es lógico sino que también viene obligado por ley. Por este motivo le repito lo anterior: es innecesario por redundante. Nuestro grupo parlamentario entiende que no hay ningún inconveniente en apoyar su moción, en el bien entendido de que se trata de una moción que es absolutamente redundante porque el Gobierno viene obligado por ley a cumplir lo que indica la moción. En segundo lugar, quiero indicarles que, según nuestros datos, ya en la mesa de diálogo social, así como en otros foros en los que el Gobierno y los sindicatos se encuentran, se ha planteado la colaboración en la medida en que la ley lo vaya exigiendo. Recuerden que la ley exige de unos reglamentos que la desarrollan, son muchísimos y aún no han sido aprobados. Para hacer buena, -quiero terminar-, la frase de *a Dios rogando y con el mazo dando*, les anticipo, señoras y señores diputados, que en fechas muy próximas se firmará el primer convenio de colaboración entre el Gobierno y el primero de los ayuntamientos. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Diputada, torn de rèplica, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, vull agrair les valoracions i el suport dels grups parlamentaris Mixt i Nacionalista. També vull agrair del contingut de la intervenció del Sr. Mesquida, precisament, tot allò que recomanava sobre suggerències que ell ens hagués donat respecte a altres mocions o a altres aspectes que haguessin pogut entrar dins aquesta moció. És cert que hi ha d'haver un desenvolupament de la llei, la seva aprovació encara és molt recent. Vull recordar-li, Sr. Mesquida, que serà un dels temes que nosaltres continuarem treballant i seguim l'aplicació correcta d'aquesta llei i, per tant, totes aquestes suggerències sobre aspectes que haguéssim pogut demanar, evidentment, les he recollides i pensam fer-ho més endavant.

Respecte al representant del Grup Parlamentari Popular, és cert que és una moció que demana que es compleixi la llei, però precisament perquè ve motivada per un debat parlamentari on el Govern balear només va plantejar grans plans d'actuació sense cap concreció, sense cap calendari, nosaltres mitjançant aquesta moció hem volgut concretar alguns aspectes del compliment de la llei. No pot dir que no es pot complir l'article 54 perquè encara no hi ha empreses condemnades quan, avui, ja hi ha empreses condemnades o amb sancions per motius de salut laboral, no en base a l'incumpliment d'aquesta llei en concret, sinó en base de l'incumpliment de la legislació laboral anterior perquè també hi havia empreses que l'incumplien. Per tant, és cert que és una moció que només demana que es compleixi la llei, però sobretot és una moció que demana que el Govern balear, l'Administració autonòmica, sigui exemple per a altres administracions i posi a l'abast de les altres administracions, com l'Administració local i l'Administració insular, la possibilitat de dur endavant l'aplicació d'aquesta llei en tots els aspectes que afecten a l'administració.

Finalment, només vull manifestar que ens agradaria que el Grup Parlamentari Popular, a través de la conselleria pertinent i la Direcció General de Treball, anàs comunicant els avanços respecte al diàleg social, així com tota aquella col·laboració que signifiqui negociació dels reglaments o d'aspectes concrets també sigui coneguda per aquesta cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Deman als diputats que ocupin els seus escons perquè passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la moció, es volen posar drets, per favor? S'aprova per assentiment. Moltes gràcies.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2509/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa que les oficines d'informació turística disposin de fulls de reclamació d'establiments turístics.

Passam a debatre la proposició no de llei núm. 2509/96, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa que les oficines d'informació turística disposin de fulls de reclamació d'establiments turístics. Té la paraula el Sr. Joan Marí. Sra. Secretària Primera, doni lectura, per favor, a la proposta d'acord.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma a propiciar la recerca d'un conveni de col·laboració amb els ajuntaments turístics per tal que: a) les oficines d'informació turística disposin de fulls de reclamació d'establiments turístics, b) les oficines d'informació turística comptin amb registres d'entrada i tramitin les denúncies que siguin fetes a les seves dependències als organismes corresponents de la Comunitat Autònoma, així mateix, les oficines d'informació turística dels consells insulars disposaran de fulls de reclamació d'establiments turístics, comptaran amb registre d'entrada i tramitaran les denúncies que es produeixin en el si de les seves dependències".

EL SR. MARÍ I SERRA:

Senyores i senyors diputats, com poden veure, aquesta és una proposició no de llei que únicament pretén avançar una mica més en el sentit que les persones que a la nostra comunitat creguin que han estat enganyades o estafades en els preus o els serveis que algun establiment turístic havia contractat amb elles, a més dels indrets actuals, puguin formular les seves denúncies a les oficines d'informació turística dels ajuntaments així com a les dels consells insulars. A més a més, tal com deim a la proposta d'acord, aquestes haurien de comptar amb un registre d'entrada i tramitar les denúncies a l'organisme corresponent. El sistema actual, que va substituir el temible i famós llibre de reclamacions, són les fulles de reclamacions que tots els establiments turístics tenen l'obligació de tenir a disposició dels clients. Aquest sistema, l'únic que canvia respecte a...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Diputat. Deman, per favor, silenci. Si hi ha algun comentari a fer, abandonin la sala perquè és impossible el seguiment del debat. Té vostè la paraula, Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Com dic, aquest sistema l'únic que canvia, respecte a l'anterior, és que quan una persona formula una denúncia a un establiment turístic concret, una vegada omplertes aquestes fulles, per part del client i el propietari o l'encarregat de l'establiment, el denunciant s'encarrega de fer-les arribar, personalment o per correu, a la Conselleria de Turisme, en contra del sistema anterior que era el propietari qui presentava el llibre a les autoritats turístiques corresponents. Si bé reconeixem que el sistema actual va significar un avanç respecte al sistema anterior, segons el nostre entendre, no va solucionar un dels problemes principals amb que es troben els ciutadans a l'hora de formular una denúncia a un establiment turístic com és la pressió de l'infractor davant el denunciant o la pèrdua de temps innecessària. És per això que considerem necessari obrir noves possibilitats i facilitar que els ciutadans que vulguin exercir els seus drets com a consumidors i col·laborar en el bon funcionament del sector ho puguin fer amb tota llibertat.

Vull insistir en el fet que els ciutadans per formular les seves denúncies hagin d'acudir a la Conselleria o a les seves oficines en els consells insulars, amb la conseqüent pèrdua de temps, i de vacances si es tracta de turistes, considerem que és greu. Però tal vegada el que és més greu és haver de fer-ho davant del propi infractor que, evidentment, en moltes ocasions crea situacions violentes i desagradables. Tot això fa que moltes d'aquestes possibles infraccions i irregularitats no siguin denunciades i, per tant, no puguin ser detectades pels serveis d'inspecció i continuïn produint-se impunement. Davant això, el Grup Parlamentari Socialista considera que, donat la importància que té el turisme per a l'economia de les nostres illes, és necessari anar amb molta cura a l'hora de preservar el bon nom dels establiments turístics i exigir l'estricta compliment de les normes vigents. Però donat el nombre d'establiments turístics que hi ha a la nostra comunitat, considerem que cada vegada és més important i necessari per als serveis d'inspecció i per al propi govern comptar amb la col·laboració ciutadana per tal que puguin conèixer i detectar les irregularitats que, malauradament, en moltes ocasions es produeixen i que tant de mal fan al sector. És per això que pensam que tot el que sigui donar facilitats als consumidors per formular les seves queixes i denúncies repercutirà en la millora de la qualitat dels serveis que es presten en els establiments turístics i, per altra banda, facilitarem als consumidors l'exercici dels seus drets i la col·laboració amb l'Administració. Per tant, senyores i senyors diputats, si aquesta proposició no de llei és aprovada, tal com esperam, sense cap dubte haurem donat una passa important en el sentit d'estimular la col·laboració ciutadana, estimular la qualitat dels serveis en els establiments turístics i, una cosa que considerem més important, haurem obert una font d'informació molt important pel coneixement del funcionament del sector turístic de la nostra comunitat. És per això, senyores i senyors diputats, que demanam el vot favorable per aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. S'obri el torn d'intervencions dels altres grups parlamentaris. Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Munar, té la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí, Sr. President. Ens hagués agradat saber la resposta del Conseller de Turisme, saber que opinava sobre aquest tema, donat que no ha intervengut el nostre grup creu que la salvaguarda dels drets del consumidor i dels usuaris de qualsevol producte o servei ha de ser sempre, en tots els casos, contemplada per les administracions, regulant i reglamentant el procés a seguir. En el cas del turisme que contribueix i constitueix la primera indústria de la nostra comunitat, creim que és important que hi hagi un bon servei que es pugui donar a aquests 8 milions de turistes que any rera any ens visiten. Creim que és una garantia per a la continuïtat del sector. Per tant, creim que són els propis hotelers els més interessats en conèixer quines són les queixes i les reclamacions dels seus clients. També creim que l'actual normativa en matèria de reclamacions és molt clara i estableix l'obligació que tots i cadascun dels establiments, siguin hotels, restaurants o qualsevol altre, han de tenir a disposició dels usuaris aquest llibre de reclamacions. Unió Mallorquina considerava que l'actual normativa era suficient, era clara, i que el tema de les reclamacions i els establiments tenien la suficient documentació perquè no fos necessari incrementar el paperam de les oficines d'informació turística. No obstant, com que no hem pogut contrastar les explicacions dels qui fins ara tenien aquesta competència, i també la tenen quant a reglamentació dels hotels i dels restaurants, Unió Mallorquina s'abstindrà en aquesta proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part d'Esquerra Unida, té la paraula la Sra. Margalida Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Esquerra Unida donarà suport a aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Socialista, sobre la necessitat de facilitar als turistes i visitants les reclamacions que vulguin fer. Sabem que generalment les reclamacions o denúncies contra els hotelers o els propietaris d'apartaments turístics solen ser canalitzades a través del *tour operator* pertinent i aquest facilita la solució o la informació sobre la solució del tema. Creim que aquesta proposició no de llei és molt convenient per a tot allò que s'anomena oferta complementària: els bars, cafeteries, discoteques, etc., on hi ha una actitud molt més refractària a facilitar la denúncia a través del full de reclamacions que tenen obligació tenir. També és cert que les transferències als consells insulars sobre la competència d'ordenació turística està a punt de concretar-se, per tant, tot allò que es proposa properament s'hauria de fer a través dels consells insulars. Així i tot, i mentre no es concreti la transferència, pensam que el Govern de la Comunitat Autònoma i la Conselleria de Turisme haurien d'estudiar la col·laboració amb els ajuntaments de zones turístiques per tal de facilitar aquest apropament dels tràmits administratius per dur a terme una denúncia. També hi hauria d'haver la conseqüent campanya informativa perquè tots els turistes i visitants coneguin aquesta nova possibilitat. Evidentment, requerirà una col·laboració administrativa per fer eficaç la tramitació dels expedients oberts i, a la vegada, per a la informació als turistes. Per tant, donam suport a aquesta proposició no de llei perquè pensam que significa facilitar la tasca informativa i inspectora i per donar als turistes un bon servei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula la Sra. Catalina Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. La proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i defensada pel Sr. Marí, creim que es fonamenta en una petició lògica ja que suposa apropar als ciutadans i ciutadanes que visiten les nostres illes un servei que els permetrà agilitzar les reclamacions o denúncies d'establiments turístics. Seria molt positiu que totes les oficines d'informació turística, ja siguin dels consells insulars o dels ajuntaments, oficines municipals, disposassin d'aquests fulls de reclamació i d'un registre fidel d'aquestes denúncies ja que davant el turista poden dir que aquestes oficines en certa manera són un lloc neutral i, per tant, còmode per formalitzar les reclamacions. A més a més, d'aquesta manera s'ampliarien els punts per poder tramitar aquestes denúncies. Crec que és positiu veure les denúncies o les reclamacions dels ciutadans i de les ciutadanes com a una valoració i també com a una avaluació més de la qualitat dels serveis que oferim des de les Illes Balears. És un punt més de referència per tenir en compte per saber l'opinió dels usuaris del sector turístic, sector econòmic molt important, com ja sabem tots, a les nostres illes.

També voldria destacar el fet que és una llàstima que aquest tipus de propostes tan lògiques s'hagin de fer des de l'oposició i que no sigui la Conselleria de Turisme, en aquest cas, qui tingui la iniciativa i faci les passes oportunes per poder donar solució a aquestes demandes. Crec que, com ja hauran pogut deduir, tindrà el suport del Grup Parlamentari Nacionalista, al qual represent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el seu portaveu, el Sr. Pere Palau.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Estam davant una proposició no de llei que ens presenta el Grup Socialista sobre els fulls de reclamació en els establiments turístics. Jo voldria recordar que aquests fulls de reclamació varen ser regulades pel Reial Decret 2199/76, de 10 d'agost, aquest defineix clarament quina és la missió d'aquests fulls de reclamació i com han d'estar a disposició dels usuaris, dels clients. Concretament, l'article 3 diu que el director de l'establiment d'una empresa turística, o en el seu lloc el propietari, adoptarà totes les mesures necessàries perquè en el seu establiment existeixin les fulles de reclamació. A més, diu que l'existència d'aquestes fulles de reclamació es tendrà que anunciar en un lloc molt visible i en diferents idiomes. Crec que queda ben clar, a part de diferents articles que hi ha que després regule la utilització de les fulles, per exemple, diu que quan una reclamació sigui sobre el preu aplicat al client no es podrà fer la reclamació pertinent mentre el client no hagi pagat la factura. Per tant, crec que queda molt clara quina és la utilitat d'aquest decret i les utilitats de les fulles de reclamació.

El nostre grup, el Grup Popular, com no podia ser d'altra manera, accepta, i hem vingut des de l'administració (...) hem tengut responsabilitats de governar aquesta normativa, concretament aquest decret, tant el contingut com l'aplicació, perquè crec que va regular un buit legal i fa que amb l'aplicació d'aquesta normativa es defensin els interessos dels nostres consumidors, els interessos dels nostres visitants, en aquest cas els turistes que venen a la nostra comunitat. Amb la cosa que per ventura no està totalment d'acord és amb l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei, perquè, tal vegada, d'una lectura molt ràpida es podria entendre que els nostres visitants, els nostres turistes, tenen unes grans dificultats per poder fer la reclamació pertinent i, fins i tot, en molts de casos, desisteixen perquè tenen vertaderes dificultats. Al manco, aquest diputat que els parla no creu que sigui així. Crec que, a part de l'aplicació d'aquest decret, hi ha altres mitjans per poder fer arribar la denúncia o la reclamació a l'administració pertinent, en aquest cas la Conselleria de Turisme del Govern balear. Vull recordar que part del que ens demanen en aquesta proposició no de llei, d'alguna manera, sense conveni s'està aplicant. Jo parlaré, per ventura, del territori que més conec, del que pot afectar a les pitiüses, però vull dir que part dels establiments turistes, hotels, apartaments, cafeteries, restaurants, etc, que estan obligats a tenir aquestes fulles de reclamacions..., de fet a l'oficina d'informació turística que abans depenia de la Comunitat Autònoma i en aquests moments, com a conseqüència del traspàs de competències, depèn dels consells insulars, des de fa molts d'anys, existeixen les fulles de reclamació perquè els clients les puguin utilitzar si així ho desitgen, per exemple, l'oficina d'informació turística que té el Patronat de Turisme de Formentera a l'arribada del Port, és l'única que existeix allí, també té fulles de reclamacions facilitades per la Conselleria de Turisme. Quant a les oficines d'informació turística municipal, si bé no tenen fulles de reclamació, col·laboren amb l'acceptació de qualsevol tipus de reclamació o denúncia que es pugui fer un servei prestat. Jo entenc que de la manera que es fa, sigui mitjançant una fulla de reclamació o un altre format, la denúncia (...) igualment, a més, alguna d'aquestes oficines es preocupa de portar-les al propi consell insular, a l'oficina de la Conselleria de Turisme, que les segella i, fins i tot, comunica al client el número d'entrada que ha tengut a la Conselleria de Turisme. Per tant, com deia abans, no estam d'acord amb el contingut de l'exposició de motius perquè crec que aquest servei es fa de la manera més bona possible i de la forma més fàcil per facilitar als nostres visitants que puguin exercir aquest dret quan ells creguin que els seus drets estan lesionats.

Per altra banda, també vull dir que en aquests moments, sense entrar en el fons d'aquesta proposició no de llei, no veuríem cap inconvenient que el Govern balear pogués fer aquest conveni, a més, de fet, el propi conseller així ho ha manifestat, però sí vull cridar l'atenció en el sentit que, com sap el portaveu del Grup Socialista, en aquests moments estam en vies de tramitació de la Llei de traspàs de competències en matèria d'ordenació turística, i aquest conveni del qual parlam, segurament, l'any que ve, si s'ha de fer, haurien de ser els propis consells insulars que els fessin a les diferents oficines d'informació perquè el Govern d'aquesta comunitat no tindrà competència ja que estarà transferida. Per tant, precisament degut a aquest punt i tenint en compte que crec que el Grup Socialista ja ha aconseguit el que, per ventura, volia aconseguir, primerament, que es detectés la seva preocupació per aquest tema i també anunciar, dos dies, mitjançant els mitjans de comunicació que havien presentat aquesta iniciativa, -crec que també és un dels objectius que cercaven-, jo demanaria al Sr. Marí Serra que la retirassin o sinó nosaltres votarem en contra, precisament, per aquest motiu que he dit, perquè estaríem demanant al Govern balear que fes un conveni que, segurament, quan estiguessin firmats hauríem de tornar dir als ajuntaments o als titulars de les oficines d'informació (...) amb uns altres organismes i només crearíem una confusió que crec que no seria bona. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn de rèplica? El Sr. Joan Marí, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Vull dir-li, Sr. Palau, que vostè ha pogut veure als mitjans de comunicació que el Grup Parlamentari Socialista presentava aquesta proposta a aquest parlament. Jo he pogut llegir, de les autoritats turístiques i de vostè mateix, moltes vegades als mitjans de comunicació, anuncis que realment han fet mal en aquest sector, així ho vàrem manifestar i en canvi nosaltres mai li hem dit perquè els havia fet. Els ha fet perquè ho ha cregut oportú, per tant, si nosaltres feim una iniciativa que creim bona per al sector, el més lògic és que l'opinió pública tenguí constància d'ella, a part que l'hem duita aquí perquè teníem constància que aquesta deficiència existia. Vostè ho ha volgut minimitzar i ha volgut fer veure que aquest problema no hi era. Li vull dir, sincerament, que jo no esperava de vostè, ni del seu grup, una votació en contra d'aquesta proposició no de llei que l'únic que vol fer és millorar una mica el sistema, com he dit anteriorment, perquè vostè sap igual que jo que la majoria de turistes que visiten les nostres illes...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Diputat. Novament he de cridar l'atenció als diputats perquè segueixin el debat.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Vostè sap igual que jo, Sr. Conseller, com deia, que la procedència dels turistes que visiten les nostres illes són turistes centroeuropeus, turistes educades en la reivindicació dels seus drets, en la reivindicació del que han contractat i del que volem que els donin i, per tant, són propensos a buscar totes les facilitats perquè puguin exercir aquests drets.

Per altra banda, vostè sap igual que jo que a les oficines turístiques municipals hi van multitud de turistes per formular aquestes denúncies, perquè, com li he dit abans, és molt greu que un ciutadà tenguí que formular la denúncia davant el propi infractor (...) sobretot dins l'oferta complementària on tots sabem que no hi ha la professionalitat que, per ventura, hi ha dins els establiments turístics, hotels, apartaments i altres, es creen situacions vertaderament lamentables a una comunitat com la nostra que viu exclusivament del turisme. Crec que hauríem de fer el possible, no esperar més, fer un conveni amb els ajuntaments que tenen la infraestructura allí, no costa res. Per altra banda, les pròpies oficines d'informació turística dels consells també ho poden fer, vostè no n'ha parlat. Vostè ha parlat de la de Formentera, ho veig completament lògic, jo tenia coneixement d'això, un turista..., no podem dir a una persona que fa les seves vacances, o a un ciutadà de Formentera, que per formular una denúncia ha de venir a Eivissa. És lògic que a l'oficina d'informació turística li donin. El que demanàvem, precisament, és que les oficines d'informació turística d'Eivissa també ho fessin.

Finalment, no puc entendre el vot negatiu del Grup Popular a aquesta proposta, només perquè venguin dels bancs de l'oposició ja, per sistema, li diuen que no. També podríem pensar que vostès estan intentant protegir més a l'infractor que no al que ha estat estafat. Jo vull pensar el primer, simplement és el propi sistema del Grup Popular, que manifesta, malgrat cregui que la iniciativa és bona, un vot negatiu perquè ve de l'oposició.

Vull agrair al Grup Parlamentari Nacionalista el seu suport. També, com no, vull dir al Grup Mixt..., -no sé si tot el Grup Mixt votarà en contra-, a la portaveu del Grup Mixt li vull dir que els establiments turístics tenen aquestes fulles i, en molts de casos, les tramiten a través de les agències de viatges. Però el gran problema ve quan aquesta infracció es produeix dins l'oferta complementària, quan la persona que vol reclamar els seus drets s'ha d'enfrontar amb el propi infractor i, el mateix que li he dit al Sr. Palau, es produeixen un fets molt lamentables, d'aquesta manera consideram que s'evitarien. Consideram que s'evitarien perquè aquestes persones, aquests turistes, que acudeixen a les oficines d'informació turística per formular aquestes denúncies són moltes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Pere Palau, té vostè la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. No sé si no m'he sabut expressar bé, perquè del to que ha expressat el portaveu del Grup Socialista pareix que jo, més o manco, he qualificat aquesta proposta com a de bogeria, més bé he fet el contrari. Jo he dit, i sinó ho dic ara, que podem estar d'acord amb el fons, però en aquest moment, precisament, nosaltres no creim que sigui adient aprovar aquesta proposició no de llei perquè estariem firmant uns convenis Govern balear-ajuntaments que segurament una vegada firmats, els consells insulars ja els haurien de tornar firmar. Per això, he dit que com que ens trobam en un moment de tramitació de la Llei de traspàs de competències en matèria d'ordenació turística, creim que no és el moment més convenient, per tant, el convidava a retirar-la o votaríem que no.

Ajuntaments..., bé una cosa que vull deixar clara, crec que ho havia dit al principi però ho vull tornar recordar, a l'oficina d'informació turística depenent del Consell Insular en aquest moment i abans, fins i tot, quan era depenent del Govern balear, de la Conselleria de Turisme, des de fa vuit anys existeixen les fulles de reclamació per als clients que vulguin anar allí, per tant, ho vull deixar clar perquè pareix que només havia dit a Formentera. Els ajuntaments no tenen fulles de reclamació però atenen totes les reclamacions amb el format que presentin els clients, és a dir, crec que no és una qüestió de format sinó una qüestió d'atendre la reclamació, fins i tot, com he dit, es preocupen de dur-les a l'oficina que té la Conselleria de Turisme al Consell Insular, les registren d'entrada i comuniquen als clients el número de registre han estat acceptades aquestes reclamacions. Crec que més servei no es pot donar. Conveni, efectivament, podem fer un conveni en el moment que sigui adient, però crec que els convenis poden ser de dues maneres: escrits o verbals. En aquests moments està funcionant el verbal. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions? Poden seure, moltes gràcies.

Vots a favor, 26; en contra, 29; abstencions, 2. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 2814/96, presentada pel grups parlamentaris Mixt, d'Esquerra Unida de les Illes Balears, Nacionalista-PSM, Socialista i Popular, relativa a Diada per la llengua i l'autogovern.

Demana, per favor, silenci als que quedin dins la sala.

Passam a la proposició no de llei núm. RGE 2814/96, presentada pels grups parlamentaris Mixt, d'Esquerra Unida de les Illes Balears, Nacionalista-PSM, Socialista i Popular, relativa a Diada per la llengua i l'autogovern. Atès que es tracta d'un text consensuat no hi haurà debat. La Sra. Secretària procedirà a llegir la proposta d'acord. Té vostè la paraula.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"Tretze anys després de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, s'ha fet evident la necessitat de continuar avançant i de situar les Illes Balears al mateix nivell institucional que les comunitats històriques, pel que fa a competències i finançament, garantint l'eficaç prestació dels serveis públics per als nostres ciutadans i la solidaritat entre totes les regions i nacionalitats de l'Estat espanyol.

El Parlament de les Illes Balears expressa públicament la seva ferma voluntat de continuar donant suport al desenvolupament autonòmic de la nostra comunitat i acorda convidar a tots els ciutadans a participar en la Diada per la llengua i l'autogovern el pròxim dia 18 de maig, que tindrà lloc a Palma de Mallorca..."

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sra. Secretària.

Faig una advertència, és la tercera vegada, al Grup Parlamentari Popular. S'està procedint a la lectura d'un acord, per favor, ocupin els seus llocs i prestin atenció perquè s'ha de passar a una votació i ho he advertit abans de la lectura.

Continuï, Sra. Secretària.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"...que tindrà lloc a Palma de Mallorca com a expressió de públic suport a l'ampliació i consolidació del nostre autogovern". Signat pels portaveus de tots els grups en representació en aquesta cambra.

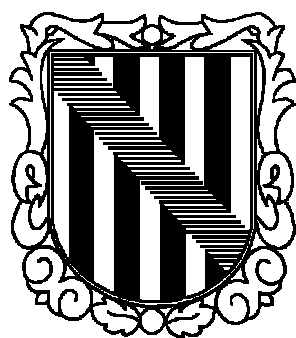
EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària. Acabada la lectura, poden donar aprovada per assentiment aquesta proposta? Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

IV.- Informe de la Comissió de l'Estatut dels diputats sobre incompatibilitats de l'Hble. Sr. Joan Mesquida i Ferrando.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia que és l'informe de la Comissió de l'Estatut dels diputats que s'eleva al ple d'aquesta cambra. Tots vostès en tenen coneixement i tenen el seu document. Algun membre demana la seva lectura en veu alta? Es pot considerar aprovat per assentiment? S'aprova per assentiment.

Acabat l'ordre del dia, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma